

ΚΟΣΤΑΣ Ε. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

135

Ε Α Ω

Ε Ο Κ Α

ΚΟΞΤΑ Σ. ΜΑΡΚΙΔΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΛΘΩ

ΕΘΚΑ

ΠΡΟΞΕΣ · ΣΤΙΧΟΙ · ΣΑΤΥΡΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΑΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΜΜΕΤΡΗ ΣΑΤΥΡΑ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Παραδοχισμοί

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΘΥΜΟ ΦΑΚΟ

1961

ΣΚΙΤΣΑ · ΒΙΚΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΤΙΤΛΟΙ · ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΝΓΚΕΣΚΙΔΗΣ
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ · Κ. Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ · ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ - ΜΥΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

«ΕΔΩ ΕΟΚΑ»

—•••—
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΝΑΡΞΙΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Ο ΔΟΥΛΟΦΟΡΟΣ

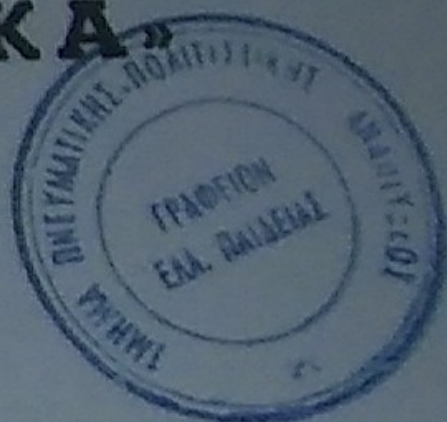
ΠΑΛΑΙΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

ΝΕΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

ΤΣΟΛΙΑΔΕΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΟΙ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Κάποιος κληρὸς Ποιητὴς ἔγραψε κάποτε μιὰν ἀλήθεια:

« Ἄν τρέξεις τὸν ἀνδράκηνο
τοῦ κόσμου ἀπ' ἄκρη ὡς ἄκρη
Δὲ θά' ἔρῃς ἓνα τριαντάφυλλο
ποῦ νὰ μὴ στάζει δάκρυ.
Δὲ θά' ἔρῃς ἓνα τριαντάφυλλο
ποῦ νὰ μὴν ἔχει, Ἀλλοιὰ τοῦ
καὶ κάποιε ἀγκάδι νὰ τρυπᾷ
τὴν ἀνθινὴ καρδιά του».

Ἄλλὰ κι' ἀντίθετα, θά' ἄρα, πὼς δὲν ὑπάρχει στὴ ζωὴ καὶ καμιά τραγικότητα ποῦ νὰ μὴν ἔχει κάπου κρυμμένη καὶ τὴν εὐθυμὴ της πλευρά, ἀρκεῖ νὰ ξέρουμε ποῦ καὶ πῶς νὰ τὴν ἀναζητήσουμε. Αὐτὸ προσπάθησα νὰ κάνω κι' ἐγώ, δηλαδὴ νὰ φάξω καὶ νὰ ἔρῳ μέσα στὴ δοξασμένη τραγικότητα τῆς τετράχρονης ἀπιδανότητας τοῦ Ἀγώνα μας, μὲ τοὺς θρύλους της, τοὺς ἡρωισμοὺς της, τὰς θυσίας καὶ τὰ μαρτύρια τῶν παιδιῶν μας, ἀλλὰ καὶ μέσα στοὺς σκδιομοὺς τοῦ κατωκτητῆ, αὐτὴ τὴν εὐθυμὴ πλευρά, κι' ἔγραψα τὴν Ἐπιθεώρηση «ΕΔΩ ΕΟΚΑ» ποῦ στάθηκε πρωτόφανη ἐπιτυχία στὰ χρονικά τοῦ Κυπριώτικου Θεάτρου, ποῦ ἀκόμα δὲ ξεπεράστηκε, καὶ «ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣ» Χρονογραφικὰ Σκίτσα ἀπὸ τὸν Ἀγώνα. Ἄν πέτυχα τὴν ἐπιδίωξή μου κι' ἀνακάλυψα αὐτὴ τὴν εὐθυμὴ πλευρά, δὲν τὸ ξέρω. Αὐτὸ θά' περιμένω νὰ μοῦ τὸ πῆτε ἐσεῖς. Ἄν δὲν πέτυχα, «εὐδαίς φθόνος». Ἄνοιξα ἓνα δρόμο γιὰ ἄλλους πρὸ πολὺ ἀξιους ἀπὸ μένα.

Ὁ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Χαρισμένο σάν πνευματική προσφορά Σεβασμοῦ, Θαυ-
μασμοῦ, κι' Ἀγάπης:

Στὰ ἀπίθανα Παιδιά τῆς ΕΟΚΑ, πού μέ τὸ γαῖμα καὶ τὴ
Ψυχὴ τους στήσανε ψηλὰ στὸ στερέωμα τῆς Αἰώνιας Ἱστο-
ρίας τῆς Φυλῆς, τὸ πιὸ φωτεινὸ Μετέωρο. Στὰ παιδιὰ πού:

«Τοῦ Σατράπη τὸ σκρινὶ κυτώντας
πεθαίνουν στὶς κρεμμάλες τραγουδώντας».

Στὰ Παλληκαρόπουλλα τῆς ΕΟΚΑ στὰ σκολεῖα πού:

«Ἀπ' τὰ Σκολεῖα τους πού ἔγιναν κρυφῶνες
τοὺς βάζανε μπροστὰ μέ τὶς σφεντόνες».

Στὰ Δεκάχρονα Κοριτσάκια τῆς ΕΟΚΑ πού οἱ Ἑγγλέζοι:

«Μ' ὅλα τὰ Σπέν-Γκάν καὶ τὶς Καραπίνες
τὰ κάνανε καινούργιες Μπουπουλίνες».

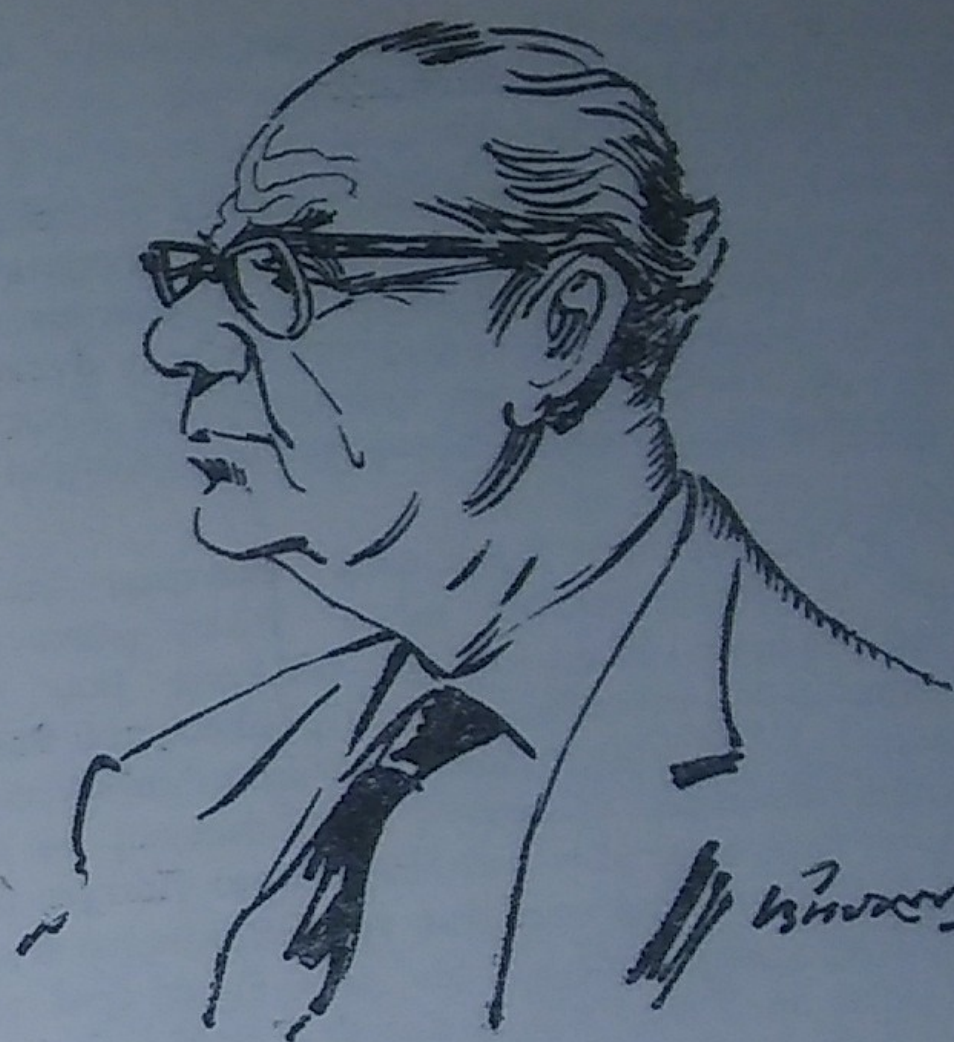
Καὶ σ' ὅλους ἐκείνους πού σαδιστικὰ βασανίστηκαν καὶ πό-
νεσαν ἀπὸ τὴ Σαδιστικὴ προσπάθεια τῶν Κατακτητῶν πού:

«Μὲ βάσανα νὰ μάθουν ἐπιμέναν
μὰ τὰ παιδιὰ τοὺς φτύναν καὶ πεθαίνουν».

Ὁ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.

1955 - 1959

Βίντσεντ Βέλι-61

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

«ΕΔΩ ΕΟΚΑ»

(Δυὸ λόγια ἀπὸ τὸν Συγγραφέα)

Φίλοι μου,

Κάθε τοῦ "Ἐθνους μας ξεκίνημα στοὺς δύσκολους δρόμους ποὺ τοῦ'ταξε ἡ μοῖρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δόξες καὶ τὶς δάφνες ποὺ σπάταλα σκόρπισε στὸ διάβα του, δημιούργησε πάντα κάποιες ἐμπνεύσεις ποὺ γίνηκαν ὕμνοι. "Ἐτσι κι' ἐδῶ ἡ Κυπριακὴ Ἀπιθανότητα, ποὺ 'κανε τὸν κόσμο νὰ τρίβη κατὰ πληκτὸς τὰ μάτια, δὲ μπορούσε παρὰ νὰ γεννήσῃ μέσα στὴ ψυχὴ τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων μιὰ ἀνάγκη νὰ ἐκδηλώσουν, καθ' ἕνας μὲ τὸν τρόπο του καὶ τὲς δυνατότητές τους, ὅλα ἐκεῖνα ποὺ τοῖ γιόμιζαν τὴ ψυχὴ. Λατρεία καὶ ψυχικὸ προσκύνημα γιὰ 'Κείνους πού:

σὲ κάποιαν "Αγία Τράπεζαν
μὲ μιᾶς καὶ ὄλα τὰ "παιζαν
Γράμματα ἢ κορώνα. . . .

τὴν πίκρια καὶ τὸ παράπονο γιὰ ὅσα τράβηξε τὸ πολυπάθο
Νησί μας ἀπὸ τὸ «Σιμούν» τῆς ἀξέχαστης «Τετραετίας»,
τῇ σατυρικῇ διάθεσιν γιὰ ὅσα τὴν ἀξίζουμε, τίς ἀναπόφευκτες
ἀπογοητεύσεις, ἀλλὰ καὶ τίς ἐλπίδες ποὺ βγῆκαν ἀνεπάντε-
χα μέσα ἀπὸ τὸ «ὄνειρο» καὶ τὴν προσμονὴ τῆς ὥρας ποὺ
αὐτὲς οἱ Ἐλπίδες θὰ γίνουν κάποτε πραγματικότητα χει-
ροπιαστή.

"Ετσι τὰ παιδιὰ τοῦ Κυπριακοῦ Θεάτρου (τί νὰ
κάνουμε πάει κι' ὁ Παντελίδης κι' ἡ Ἑλλη μέσα στὰ
παιδιὰ ἀπαράλλαχτα ὅπως κι' ὁ ἀδελφός μου ποὺ
μὲ τὰ 65 του χρόνια ἐξακολουθεῖ νὰ ἔναι Πρόεδρος τοῦ Φεστι-
βάλ. . . Νεολαίας) οἱ Καλλιτέχνες μας, ποὺ ἔναι κι' αὐτοὶ πνευ-
ματικοὶ ἐργάτες, νοιώσανε τὴ ψυχικὴ αὐτὴ ἀνάγκη νὰ πά-
ρουν κι' αὐτοὶ τὴ δική τους θέσι στὸ Παγκύπριο Πάσχα, μιὰ
καὶ εἶχαν κι' αὐτοὶ τὸ μερίδιό τους ἀπὸ τὴν Παγκύπρια ἀγω-
νία πεινώντας ἀγόγγυστα. Βέβαια δὲν περιμένατε ἀπὸ τὸν
Παντελίδη νὰ πάρῃ τὸ Στέν Γκάν ἢ καμιά Πιστόλα ἀπὸ τὸ
Βεσιτάριο καὶ νὰ ἔβγῃ στὸ Βουνό, οὔτε νὰ τὸν δῆτε κατοπι-
νά. . . Ὑπουργό. Εἶναι βλέπετε Γέρος ὁ κακομοίρης κι' ἄς
μὴ τὸ παραδέχεται παρ' ὅλο ποὺ ἀσφαλῶς ἀναγκάζεται
νὰ. . . προσγειωθῇ καὶ μάλιστα. . . ἀνωμάλως.

"Ενας εἶναι «Ο ΓΕΡΟΣ» τοῦ Κυπριακοῦ Παραμυθιοῦ.
Μὰ τέτοιοι «ΓΕΡΟΙ» γενιοῦνται κάθε ἑκατὸ χρόνια ἑνας.
Πέρασαν ὡς σήμερα 138 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ «ΓΕΡΟΥ
ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ».

"Ετσι μοῦ ἔκαναν τὴν τιμὴ νὰ μοῦ ζητήσουν νὰ θάλω
στὴ εὐγενικὴ τους ἐπιδίωξη συμπαραστάτη τὸ φτωχὸ γερα-
σμένο μου μυαλό, συναντώντας ἔτσι καὶ τὴ δική μου ψυχικὴ
λαχτάρα, κι' ὅλοι μαζί νὰ προσπαθήσουμε ἂν μπορέσουμε
νὰ ἱκανοποιήσουμε, πρῶτα τὴ δική μας ψυχικὴ ἀνάγκη καὶ
σύγκαιρα τὴ δική σας. Μὲ ποῖο πρᾶγμα μᾶς ἔσπρωχνε ἡ
καρδιά μας νὰ καταπιαστοῦμε; Μὰ ἐδῶ στὸ νησί μας τὴν
ἀτμόσφαιρα γιομίζουνε δυὸ λέξεις «ΕΔΩ ΕΟΚΑ». Ποιὸς δὲ
λαχταρᾷ ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς ΕΟΚΑ;».

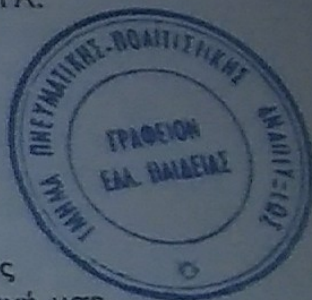
"Ετσι μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς κάτι προσφέρουμε κι' ἐμεῖς μὲ
τὸ δικό μας τρόπο, στὸ Παγκύπριο Πανηγύρι, σᾶς χαρίζουμε
τὴ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ μας προσπάθεια. "Αν μᾶς

ἀγαπᾶτε καὶ νομίζετε πὼς ἀξίζουμε τὴν ἀγάπη σας καὶ τὴ
στοργή σας, ἐλᾶτε νὰ τραγουδήσουμε καὶ νὰ χαροῦμε ὅλοι
μαζύ. Ἐλᾶτε νὰ γελάσουμε καὶ νὰ κλάψουμε ὅλοι μαζί. Μὰ
πρὸ παντὸς ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΥ.

Τὴ θύμηση ν' ἀφίσουμε νὰ πάῃ στὰ παλιὰ
τὰ τέσσαρα τὰ χρόνια
νὰ σᾶς ξαναθυμίσουμε τὴ Δάφνη τὴν Ἑλλά
ποὺ πάντα θὰ ἔναι ἀμάραντα
κι' ἔτσι γι' αὐτὰ τὰ χρόνια νὰ ποῦμε κάποια

ΚΑΛΑΝΤΑ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ «ΕΔΩ ΕΟΚΑ»

Τώρα ποὺ ἀνεξάρτητο γίνηκε τὸ Νησί μας
νοιώθουμε ὅλοι τὴ χαρὰ ν' ἀνθίξῃ στὴ ψυχὴ μας
κι' ἔτσι κι' ἐμεῖς θελήσαμε
κι' ὄλα τ' ἄλλα τ' ἀφίσουμε,
μιὰ καὶ μποροῦμε ἐλεύθερα νὰ ποῦμε ὅ,τι νοιώσαμε
χωρὶς λογοκρισία,
καὶ δίχως Κρατητήρια, ποὺ ἀπ' αὐτὰ γλυτώσαμε,
νὰ κλίνουμε τὸ γόνα μας
μπροστὰ στοῦ Ἁγίου Ἀγῶνα μας
τὴν Ἐπικὴ Ἱστορίαν.

Τὴ θύμηση ν' ἀφίσουμε νὰ πάῃ στὰ παλιὰ
τὰ τέσσαρα τὰ χρόνια,
νὰ σᾶς ξαναθυμίσουμε τὴ Δάφνη, τὴν Ἑλλά,
ποὺ πάντα θὰ ἔναι ἀμάραντα
καὶ θε νὰ ζοῦν αἰώνια,
κι' ἔτσι γι' αὐτὰ τὰ χρόνια
νὰ ποῦμε κάποια Κάλαντα.

"Ενα ὕμνο, ἔγραψε ὁ γνωστός, ὁ Γέρων-συγγραφέας μας
πὲς τῆς ψυχῆς του μήνυμα,
ποὺ λέει γιὰ τῆς ὥρας μας
τῆς Νειότης τὸ ξεκίνημα
στῆς ΕΟΚΑ μας τὸ κίνημα.

Πέστε το ἄν θέτε προσφορά,
πέστε το ἅγια ἀναφορά,
δὲν εἶναι ἀπλᾶ παινέματα
γιὰ ὅλα τὰ ἀπίθανα ποὺ μοιάζουνε σὰν ψέματα.

Πέστε πὼς εἶν' Προσκύνημα σὲ κάποιαν "Ἀγία Τράπεζαν
γι' Αὐτούς, ποὺ ὅλα τ'ᾶπαιζαν
γράμματα γιὰ κορῶνα,
καὶ κάνανε τὸ κίνημα καινούργιο Μαραθῶνα,
μέσ' ἀπ' τὰ καταφύγια, μέσα ἀπ' τὰ ρουμάνια,
κι' ὅλοι μαζί νὰ νοιώσουμε γιὰ 'Κείνους περηφάνειο.

Μὰ πρὶν ἀπ' ὅλα μιὰ στιγμή τὴ μνήμη ἄς τὴν ἀφίσουμε
νὰ γονατίση εὐλαβικὰ στοὺς τάφους τῶν Παιδιῶν μας
κι' ἓνα λεπτὸ ἄς σιγήσουμε στὴ μνήμη τῶν Νεκρῶν μας
ποὺ δώσανε τὸ αἷμα τους θυμίαμα καὶ θυσία
κι' ἡ μνήμη τους στέκει τρανὴ
καὶ θᾶναι πάντα ζωντανὴ
ἀκόμα κι' ὡς τὴ δεύτερη ποὺ λένε Παρουσία
Καὶ ὅπως λέει ὁ Παλαμᾶς «ὅλοι θὰ ζοῦν αἰῶνες
καὶ θᾶν' ἐκεῖνοι 'Απόλλωνες κι' οἱ Τάφοι Παρθενῶνες».

Καὶ τώρα ἡ Κύπρος μᾶς καλεῖ:
'Αδελφωμένοι ὅλοι
κι' ἐμεῖς ποὺ 'μαστε ἀπόλεμοι
κι' οἱ σύντροφοι στὸ βόλι,
μὲ μιὰ καρδιά μὲ μιὰ ψυχὴ
ὅλοι μαζί νὰ φτιάξουμε καινούργια ἐποχὴ.
Κι' ἔτσι ἡ πατρίδα ἡ φτωχὴ
ποὺ τὴ λατρεύουμε ὅλοι
νὰ βρῇ τώρα τ' ἀκύμαντο
γαλάζιο ἀραξοβόλι.

Οἱ Ἀθάνατοι

Φωτιά ἡ Καρδιά. 'Ατσάλι ὁ Λογισμός.
Μολύβι ἀναλυτὸ ἡ ἀνάσα τοῦ πόθου τοῦ ἀσταμάτητου.
Στραπὴ τὸ βλέμμα. Γαῖμα ὁ 'Ιδρωτας
Θυσία τὸ Γαῖμα.
Μέσ' τὶς Ψυχὲς Σεισμός.
Κι ὅλα μαζί ἱστορία. Κι ὅλη ἡ 'Ιστορία ἓνα Φῶς.
Κι ἡ μνήμη ἀλαργεύει.
Θερμοπύλες, Μαραθῶνες, Σαλαμίνες,
τὰ ξαναγράφει ἡ 'Ιστορία,
πᾶνε νὰ σπάσουν τῆς καρδιᾶς οἱ ἴνες,
'Απόφασι, Ξεσηκωμός, καὶ καρτερία,
καινούργιο φῶς, νέες ἀχτίνες.
'Οργώνει κι ἐδῶ τὴ Γῆς Δόξας 'Αλέτρι,
Σπήλια, καὶ Μαχαιρᾶς, καὶ Λιοπέτρι.
Χαιρετοῦν μὲ τὰ κοντάρια ψηλωμένα
Διγενῆδες, Κωνσταντᾶδες, κι ἄλλοι, κι ἄλλοι,
ποὺ ὁ Θρῦλος τους ψηλὰ κάθε κεφάλι
κρατᾷ, τῆς Μακαρίας τῆς Γῆς τὸ «Εἰκοσιένα».
Δὲ λυγίζει ὁ Πεῦκος στὴν ὁρμὴ ἀνεμοζάλης,
στέκεται ὀρθός,
κι ἄς τὸν κτυπάει ἀστροπελέκι, συρφετός.
'Ο Θάνατος; Χορός, Συρτός καὶ Πεντοζάλης.
'Αντιλαλοῦνε οἱ πλαγιὲς τοῦ κάθε λόγγου:
«Δὲ θὰ περάσετε, κιοτῆδες
χορὸ χορεύουμε σὰν τοῦ Ζαλόγγου».
'Αφρίζουνε, λυσομανοῦν οἱ Σταυρωτῆδες,
παμπέσικα ρίχνουν ταμπουρωμένοι τὴ φωτιά τους,
δὲν τοὺς κοτάει νὰ σταθοῦν παλληκαρίσια
καὶ μουντζουρώνουν τὴ Φυλὴ καὶ τὴ Γενὴά τους.
Λυγᾶν τὰ Κυπαρίσια
μὰ δὲν πεθαίνει ἡ Νειότη
καὶ ζεῖ σὲ λίγες ὥρες μιὰ αἰωνιότη.

Λεωνίδες, Παπαφλέσες, θρυλικὲς μορφὲς
τοῦ 'Ολύμπου, τῆς Πίνδου, κι' ἀπ' τὸ Σούλι,
κι ὅλων τῶν 'Αθανάτων οἱ Σκιές,
λὲς ἀναστημένο καρπούλι
κυτοῦν τοὺς νειοὺς συνεχιστές.
Πετράκης, Αὐξεντίου,

Μοῦσκος, Παρίδης, Καραολῆς καὶ Δημητρίου
καὶ Δράκος,
Εὐαγόρας, καὶ Λένας καὶ Ζάκος.
Στῆς Σαλαμίνας τὶς πλαγιές καὶ τοῦ Κουρίου
καὶ τῆς Παφίτικης τῆς θρυλικῆς Λαόνας
ἀστράφτει Γῆς καὶ Οὐρανός. Θυμὸς Κυρίου.
Καινούργιο Μανιάκι στὸ Λιοπέτρι ὁ Ἀχυρώνας
καὶ τοῦ Γρηγόρη ἢ Σπηλιά ἕνας Παρθενώνας.
Τῶν νεοβάρβαρων ν' ἀρχίσῃ ἡ κατρακύλα
στὰ Σπήλια ζωντανεύει ἡ Θερμοπύλα.
Τὸ Λάβαρο ἀνεμίζει τῶν Λαθάρων
στῶν Κέδρων μας τὸ μυρωμένο ἀέρα
ἀπάνω στὴν ντροπὴ νεοβαρβάρων
μιὰ γαλανόλευκη νοητὴ Παντιέρα.

Ἡ σκιά τοῦ Ὀδυσσέα ποὺ τριγυρνάει
στὸ χάνι τῆς Γραβιάς, νά, γοργὰ πάει
στο σπήλιο τοῦ Γρηγόρη ποὺ καπνίζει,
Λιβάνι, Λάδανο, καὶ Λασμαρὶ μοσκομυρίζει,
καὶ λέει: «Σὲ 'σὲ χρωστάει τῇ Δόξᾳ ὁ Μαχαιρᾶς
ποὺ ἐσὺ τὸν ἔκανες νέο χάνι τῆς Γραβιάς».

Τ' Ἀρκάδι, καὶ τὸ Κούγκι ξαναζοῦνε,
Αἰώνια Μετέωρα τῆς Φυλῆς καὶ περηφάνεια,
κι' ἀπάνω στὴ δική μας γῆ σκορποῦνε
τὰ δικά τους τὰ Δάφνινα Στεφάνια.
Κι' ὁ Σαμουὴλ εὐλογάει τὴν εἰκόνα
τοῦ Θάνατου ποὺ στάθηκε σ' ἄλλους ἦττα,
καὶ λέει: Ἀθάνατοι! Πετάξτε πιά στὰ οὐράνια
Σαμάρα, Παπακυριακοῦ, Καρύου, Πήττα,
στεφανωμένοι ἀπὸ δάφνη κι' ἀπὸ Ἑλλά.
Καπνίζει τὸ Ζητούνι ἀπ' τὰ παληά,
τέσσερης ὄρες στὸ Λιοπέτρι ἕνας Αἰώνας,
Ζητούνι, Ἀρκάδι, Κούγκι, ὁ Ἀχυρώνας.

Κι' ἡ Μνήμη ἀλαργεύει, κι' ὄλο ἀλαργεύει.
Ἡ Ἀλκὴ μὲ τὸ Χάροντα παλεύει,
νέος Διγενῆς στὰ μαρμαρένια ἀλώνια.
Ὁ Τουμάζος, Γυιὸς Λεβεντομάνας
κτίζει Γιοφύρι ἕνα νέο τῆς Ἀλαμάνας
στεφανωμένος μὲ τῆς Δόξας κλώνια.

Τῆς Πάφου τὸ πευκόφυτο τὸ Δάσο

λυσσομανᾷ ὁ Ὀχτρός νὰ τὸ πατήσῃ
καὶ λέει «Θὰ περάσω»
κι' αὐτὸ ξερνᾷ φωτιά
μὰ δὲ θὰ γονατίσῃ,
ξερνᾷ φωτιά, στάχτη τὸν κάνει,
τὸ βάζει στὸ φευγιὸ μὰ δὲν προκάνει.
Λακίζουν λυσσοασμένα τὰ τσακκάλια
ποὺ ναι μπρὸς στὲς γυναῖκες Παλληκάρια.
Μακραίνει τὸ σκοινὶ τοῦ Πατριάρχη
μὲ τοῦ Κυπριανοῦ τὴν ἄγια κρεμάλλα,
τώρα μακραίνει καὶ μὲ τόσα ἄλλα
σκοινιά, τοῦ Σαδιστῆ Τοπάρχη,
μὲ τὸ σκοινὶ τῶν Κρεμασμένων τοῦ νέου Ἡρώδη,
ποὺ μυστικό, ἀπὸ ντροπὴ τοὺς κάναν ξόδι,
καὶ γίνεται φωλειδωτὸ ἕνα φίδι
καὶ γύρω τὸ λαρύγγι πάει καὶ τυλίγει
ποὺ τὰ δεκάξη χρόνια πνίξαν τοῦ Παλληκαρίδη
γιὰ νὰ τοὺς πνίγει.
Κι' οἱ Ἱεράρχες τοὺς φιλοῦν καὶ λένε:
«Αἰώνια ἡ Μνήμη σας. Ντροπὴ γιὰ κείνους
τοῦ νέου πολιτισμοῦ τοὺς καποτίνους»
Μὰ δὲν τοὺς κλαίνει.

Κορδικτῶνες, Βύρωνες, Κάνιγκες ποὺ στέκουν στὰ ὕψη
Μορφές εὐγενικὲς ποὺ ἔχουν πιά λείψει,
Μορφές ποὺ ἀπ' τῆς Ἑλλάδας τῇ Γῇ ἐπεράσαν
σκύβουν ντροπιασμένες στῶν Σκιῶν τὸ διάβα
καὶ λένε στοὺς κιότῃδες ποὺ ἐξεχάσαν
τῆς Παγκόσμιας Μάνας τὸ Θεῖο γάλα
ποὺ στὰ τρανὰ ὁδηγᾷ καὶ τὰ μεγάλα:
«Βουλιάξατε τὴν τίμια μας Πατρίδα
μέσα στῆς ἄνομης ντροπῆς τὴν καταιγίδα.
Τὴν κάνετε, ἀπὸ πρώτη, ἐσεῖς μοιραῖα
νὰ γίνῃ τῶν Ἑθνῶν ἡ τελευταία.
Σὲ σᾶς χρωστᾶμε τὴν ντροπὴ μας
γιατὶ εἴσαστε ἀπόγονοι δικοὶ μας .

Τοὺς Ἀθανάτους ἂν μοιρολογᾷς νὰ πάψῃς.
Νὰ τοὺς ζηλέψῃς ναί, μὰ μὴ τοὺς κλάψῃς.
Εὐοῖ—Εὐᾶν ἄς ἀντηχήσῃ
ὅπου Γῆς ζοῖνε ἀνθρώποι τιμημένοι
γιὰ τὴν καινούργια τὴ γεννὰ
τὴν λατρεμένη.

“Απρεπο τὸ δάκρυ σ’ ἐπικοῦς θανάτους,
Μὴ τοὺς κλαῖς. Γιὰ κοίτα! Νά τους.
‘Απ’ τῇ Χιονίστρα ὡς πέρα στὰ ὀρθὰ ἀκρογιάλια
δὲ σκύβουνε πιά τώρα τὰ κεφάλια.

Τὴν ὥρα τὴν προσμένουν.

“Εμαθαν πῶς νὰ ζοῦν καὶ νὰ πεθαίνουν.

Τὸ ‘ματωμένο τὸ Νησι βροντοφωνάζει:

«Δὲ θὰ μὲ δῆτε, Σαδιστὲς γονατισμένο.

“Ασε τὸ γαῖμα ἀπ’ τὶς πληγὲς νὰ στάζη.

‘Ορθὸ θὰ στέκω, καὶ στεφανωμένο

μὲ τῶν αἱμάτων τῶν θρόμβων τῇ λαμπράδα

γιατὶ εἶμαι ἐγὼ τοῦ Νότου ἢ ‘Ελλάδα».

ΕΝΑΡΞΙΣ

‘Ο Ὕμνος τοῦ Συλλόγου «Διγενῆς Ἀκρίτας» τοῦ Μόρφου

‘Αλύγιστοι παιδιὰ

μ’ ἀτσάλι στὴν καρδιά

νὰ μποῦμε πρωτοπόροι στὴν πορεία

ποὺ φέγγει ἀστραφτερὴ

σὰν φεύγουν οἱ καιροὶ

νὰ γράψουμε κι’ ἐμεῖς μιὰν ἱστορία:

Τοῦ Ἀκρίτα Διγενῆ

καινούργιος νὰ γενῇ

ὁ θρύλος καὶ νὰ λάμπη πάντα αἰώνια

Τῆς Δόξας ν’ ἀντηχῇ

παιάνας στὴ ψυχῇ

στὰ μαρμαρένια τῆς τιμῆς τ’ ἀλώνια.

Ρεφραῖν

Κι’ ἂν εἶναι νὰ πεθάνουμε μικρὴ ἢ θυσία

θὰ ζοῦμε πάντα μέσα στὴν Ἀθανασία

‘Απόλλωνες θὰ μείνουμε μέσ’ τοὺς αἰῶνες

κι’ οἱ Τάφοι μας θὰ γίνουν Παρθενῶνες.

Τὸ μέτωπο στητὸ

μπροστὰ στὸ συμφερό
μὴ σκιάζεστε ἀτσάλι καὶ μολύβι

‘Ολόρθε οἱ ψυχές

Σήμερα ἄς εἶν’ τὸ χθές

Δέν εἴμαστε ἐμεῖς Γεντὰ ποὺ σκύβει.

Τὰ μάτια ἀστραφτερὰ

ἀκόμα μιὰ φορὰ

νὰ ποῦνε Μυθικὲς γιὰ μᾶς Γοργόνες.

στ’ ἀδούλωτο Νησι

μὲ πίστη περισσὴ

πὼς γράψαμε καινούργιους Μαραθῶνες.

Ρεφραῖν

Κι’ ἂν εἶναι κ.λ.π.

Τὰ μέτωπα ψηλὰ

κι’ ὁ χιτρὸς κατρακυλᾷ

‘Ατσάλι ὁ λογισμὸς κι’ ἡ πίστη δράχος

Περήφανοι κι’ ὀρθοὶ

κι’ ἡ Λευτεριά θάρρῃ

‘Ασάλευτοι Πολίτης καὶ Ξωμάχος

‘Ο θάνατος; Χορός.

Μιὰ κι’ ἦλθε πιά ὁ καιρὸς

ἀνάψτε τὴ Ζωὴ ἱερὴ Λαμπάδα

ὡς νᾶλθῃ πιά ἡ στιγμή

γιὰ πάντα νὰ γενῇ

ἡ Κύπρος μας τοῦ Νότου ἢ ‘Ελλάδα.

Ρεφραῖν

Ο ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΣ (ΠΡΟΖΑ)

(Ακούονται εἰς τὸ Ράδιον σήματα Τέσσερα καὶ Τρία)

ΦΩΝΗ. Προσοχή. Προσοχή. ‘Ο Δουρυφόρος ἐξαποστέλλει
σήματα διαρκῶς εὐκρινέστερα. Φαίνεται ὅτι πλη-
σιάζει πρὸς τὴν Κυπριακὴν ἀτμόσφαιραν. Προσο-
χή. ‘Η ὁμίχλη καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς τῆς Κυπριακῆς

ἀτμοσφαίρας ἄρχισαν νὰ διαλύονται. Προσέξετε.
 Τώρα τὰ σήματα ἀκούονται εὐκρινῶς.
 ΣΗΜΑΤΑ. «Μακάριος—Διγενής. Μα-κά-ρι-ος—Δι-γε-νής».
 (Μπαίνει ὁ Δορυφόρος πηδώντας ἀπὸ ψηλά).
 ΦΩΝΗ. Προσοχή. Προσοχή. Ὁ Δορυφόρος προσεγγιώθη.
 ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΜΕΣΑ. Παιδιά ὁ Δορυφόρος. Ὁ Δορυφόρος
 παιδιά. (Μπαίνει ὁ Κομπέρ καὶ μερικοὶ ἄλλοι καὶ
 παιδιά).
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἐσεῖς εἴσθε ὁ Δορυφόρος;
 ΔΟΡΥΦ. Ναὶ ἐγὼ εἶμαι. Μόλις ἐπροσγγειώθηκα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ γιατί διάλεξες τὴν Κύπρο γιὰ νὰ προσγγειω-
 θῇς;
 ΔΟΡΥΦ. Γιατὶ ἦταν ἡ πειὸ Φωτεινὴ χώρα τῆς Γῆς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ ποιὸς Δορυφόρος εἶσαι. Ὁ Ρωσσοϊκός;
 ΔΟΡΥΦ. Ὁχι. Τὸν συνήντησα στὸ δρόμο μου πρὸς τὸ ἄ-
 πειρον.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μήπως σοῦ ἔφερε κανένα ἐμπόδιο;
 ΔΟΡΥΦ. Τὸ ἐναντίο μάλιστα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μήπως τότε εἶσαι ὁ Ἀμερικάνικος;
 ΔΟΡΥΦ. Οὔτε. Τὸν συνάντησα κι' αὐτόν. Αὐτὸς εἶναι ποῦ
 μὲ κάτι παράξενους καὶ καρκινοβατικούς ἐλιγ-
 μούς ποῦ δὲν τοὺς ἐπερίμενα μὲ ἀνάγκασε νὰ πα-
 ρεκκλίνω λίγο ἀπὸ τὴν προκαθορισμένη τροχίαν
 μου.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ ποῦ κατέληγε ἡ ἀρχικὴ σου τροχία;
 ΔΟΡΥΦ. Στὸν Παρθενῶνα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Κρίμα.
 ΔΟΡΥΦ. Μὴ στενοχωριέσαι. Στὴ δευτέρῃ μου ἐκτόξευση
 θὰ φθάσω ἐκεῖ ποῦ θέλω. Γιατὶ καὶ καύσιμα δια-
 θέτω καὶ τεχνικούς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἐ. Ἀφοῦ δὲν εἶσαι οὔτε ὁ Ρούσσοϊκος οὔτε ὁ Ἀμε-
 ρικάνικος, τότε ποιὸς Δορυφόρος εἶσαι;
 ΔΟΡΥΦ. Ὁ Κυπριακὸς Δορυφόρος.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ὁ Κυπριακός; Ὡστε ἐξαπέστειλε κι' ἡ Κύπρος
 Δορυφόρον;
 ΔΟΡΥΦ. Πῶς. Δὲν τὸ ξέρεις; Ποῦ ζῆς;
 ΚΟΜΠΕΡ. Πότε;
 ΔΟΡΥΦ. Πρὶν τέσσερα χρόνια, τὴν πρώτη τοῦ Ἀπρίλη τοῦ
 1955.
 ΚΟΜΠΕΡ. Κι' ἔφθασες καὶ σὺ ψηλά ὅπως τοὺς ἄλλους;

ΔΟΡΥΦ. Πειὸ ψηλά. Ὡς τοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ μὲ τί καύσιμα;
 ΔΟΡΥΦ. Τὰ ὑφαίστεια.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰ ὑφαίστεια;
 ΔΟΡΥΦ. Τὰ ὑφαίστεια τῆς Κυπριακῆς Ψυχῆς, καὶ τῇ Λάθῃ
 τῆς Κυπριακῆς Παλληκαριᾶς ποῦ κόχλαζε γιὰ ἑ-
 φτακόσια χρόνια.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί τὰ ἔκανε νὰ ἐκραγοῦν καὶ νὰ σὲ δημιουρ-
 γήσουν;
 ΔΟΡΥΦ. Τὸ «Οὐδέποτε» τοῦ Χόπκινσον, κι' ἡ «Διχοτόμηση»
 τοῦ Λέννοξ Μπόυντ.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ γιὰ στάσου. Σὰν ν' ἄρχισα νὰ καταλαβαίνω.
 Δὲ μοῦ λές. Τὸν Ρούσσοϊκο Δορυφόρο τὸν λένε
 Σπούτνικ. Τὸν Ἀμερικάνικο τὸν λένε Ἐξερευ-
 νητὴ. Ἐσένα πῶς σὲ λένε;
 ΔΟΡΥΦ. ΕΟΚΑ.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ οἱ Ἑγγλέζοι σ' ὀνόμαζαν Δολοφόνον Τρομο-
 κράτην.
 ΔΟΡΥΦ. Ἔτσι μ' ἔλεγαν πρὶν. Τώρα μὲ λένε Θρυλικὸν
 Ἡρώα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἀλήθεια πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροί! Λοιπὸν γύρισε
 πολλοὺς τόπους;
 ΔΟΡΥΦ. Ἐγίνα, Παγκόσμιος, Γύρισα κι' ἔδωσα κουράγιο
 σ' ὅλους τοὺς σκλαβωμένους Λαούς. Εἶδα καὶ
 ἔκανα συγκρίσεις. Μήπως θέλεις ν' ἀκούσης τὴ
 φωνή μου;
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἄν θέλω λέει; Καὶ ποιὸς δὲ λαχταρᾷ ν' ἀκούσῃ
 τὴ φωνή τῆς ΕΟΚΑ;
 (Ἀκολουθεῖ ἡ Εἰσαγωγή καὶ τὸ Κάντω)

ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ (ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ)

Ἐγὼ σ' ὅλονε τὸν κόσμον ἔχω γυρίσει κι' ἔχω ζήσει
 κι' ἔχω πάει σ' ὅλες τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Γῆς ὅλης
 στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίνο, στὴ Βιέννη,
 Ρώμη, Οὐάσιγκτων, Πεκίνο, Τελαβίβ.
 Μὰ καμμιά δὲν παραθγαίνει
 μὲ τὴ Νύμφη τὴ γλυκειὰ τῆς Ἀττικῆς

τὴν Ἀθήνα μας, διαμάντι ὅλης τῆς Γῆς.
Καὶ τὸν Κάντη ἐγὼ εἶδα στὲς Ἰνδίες, δίχως θίες,
καὶ στὴν Ἰρλανδία σὰν σήκωσε παντιέρα ὁ Ντὲ Βαλέρα,
τὸν Οὐάσιγκτων, τὸν Λαφαγιέτ, τὸν Τάσο
εἶδα ὅλους πού ξεσκλάβωσαν Λαούς.
Μὰ ἡ φήμη τους κι' ἡ Δόξα
γονατίζει νικημένη στὸ λεπτό,
μπρὸς στὸ Ράσο τοῦ Μακάριου τὸ σεπτό.

Εἶδα Κουθανέζους πού 'ριξαν τὸ Κάστρο μὲ τὸν Κάστρο
Κι Ἀλγερίνους, καὶ Μαροκινούς, Κινέζους, Σουδανέζους
καὶ Κεϋλανούς, Μακί, κι' Ἰσραηλίτες
πού πολέμησαν νὰ διώξουν τὴ σκλαβιά.
Μὰ κανένας τους δὲν εἶναι
σὰν κι' αὐτοὺς ὅπου μᾶς στέκουν στὴν καρδιά,
Τῆς ΕΟΚΑ τ' ἀνυπέρβλητα παιδιὰ.

Τὰ μνημεῖα τῶν Ἡρώων ἐγὼ εἶδα ὅπου πῆγα
καὶ πολλὰ γιὰ νὰ θυμίζουν μεγαλεῖα, Μαυσωλεῖα.
Εἶδα στήλες, προτομές, μὰ κι' ἀνδριάντες
νὰ θυμίζουν θρυλικούς Ἀγωνιστές.
Μὰ ὅλα ἐκεῖνα ξεθωριάζουν
μπρὸς σ' αὐτὸ πού θὲ νὰ ζῇ μὲ τὸν καιρό,
τὸ κρησφύγετο τοῦ Μάτση τὸ ἱερό.

Ἐπροσκύνησα τὸ Κούγκι καὶ τ' Ἀρκάδι, σὰν ρημάδι.
Στὸ μωριά καὶ στὰ Ψαρά εἶδα τὰ ἴδια ἀποκαῖδια,
πού μὲ δόξα περισσὴ στεφανωθήκαν
κι' ἔχουν γράψει ἱστορίες φωτεινές.
Μὰ κανένα τους δὲν εἶδα
σὰν τὸ Σπήλιο πού 'χει θρύλου πιά φτερά,
τοῦ Γρηγόρη, τοῦ Ἀητοῦ τοῦ Μαχαιρά.

Εἶδα ὅλων τῶν Ἐθνῶν τρανὰ ξεφτέρια, σὰν ἀστέρια
καὶ τρανοὺς γιὰ τὴν Τιμὴ Ἐπαναστάτες σὲ παράτες.
Στὴ Γαλλία, στὴ Ρωσία στὴν Ἑλλάδα,
καὶ στὴν Αἴγυπτο, στὴ Γκάννα, στὸ Ἰράκ.
Μὰ κανένας τους δὲ στέκει
μπρὸς σ' Αὐτὸν πού τώρα θρύλος θὰ γενῇ
τὸν Ἀσύγκριτο μας Γέρο Διγενή.

Τῆς γυναίκας ἐγὼ εἶδα ἱστορίες γιὰ θυσίες
γιὰ Γαλλίδες, γιὰ Σπανιόλες, γιὰ Ἑλληνίδες Ἡρωίδες.

Εἰς τὴ Σπάρτη καὶ στὸ Σούλι, καὶ στὴν Πίνδο
καὶ στὸ Ζάλογκο σὰν στήσανε χορό.
Μὰ περήφανη κοντά τους
τώρα στέκει στὴ δική μας ἐποχὴ
τῆς Κυπρίας τῆς Γυναίκας ἡ Ψυχὴ.

Τ Σ Ο Λ Ι Α Δ Ε Σ

(Μπαίνουν μὲ τὴ μουσικὴ τῆς εἰσαγωγῆς μὲ θῆμα
στρατιωτικό).

- ΕΠΙΛΟΧ. Προσοχοχή. (Στέκουν σὲ στάση προσοχῆς) Ἰ-
νάπαυσης.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλῶς ἦλθατε εἰς Πατρίδα ἰδικὴν σας ὅπως ἔ-
λεγε ὁ Μακαρίτης ὁ Λανίτης.
ΕΠΙΛΟΧ. Τὸν ξιέρου. Καλουῶς σὰς θρίκαμε οὐρὲ σπλη-
νάντερο. Νὰ μαθὲς φτάκαμε ἰδῶ γιὰ νὰ ἐπαν-
δρώσουμε τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγεῖο τῆς Κυ-
πριώτικης Δημοκρατίας, σὰν σουῶμα προυκα-
λύψεους, μπᾶς κι κανένα ζαγάρ σκαριφιστεῖ νὰ
νὰ μᾶς πιέξη τὸν Παπά. Νοιούθεις;
ΚΟΜΠΕΡ. Τιμὴ καὶ περηφάνεια μας Καπετάνιο.
ΕΠΙΛΟΧ. (Στοὺς Εὐζώνους) Κι τουῶρα Οὐρὲ χαντακου-
μέν' θὰ δρᾷ τὴν εὐκαιρίγια νὰ σὰς πῶ πῶς αὐ-
τοῦνα τὰ μενταγιόνια πού μᾶς ἰέδουσε οὐ Ἰ-
θνάρχης, (Χαιρετοῦν εἰς στάσιν προσοχῆς), Ἰ-
νάπαυσις. Κάτου τὰ ξιράδια σας. Πρέπει νὰ τὰ
φέρετε νυχθημερὸν κι' ἡμερονυχτίους ἐπὶ τοῦ
στήθους τῆς καρδίας σας.
1ος ΤΣΟΛ. Ἀνυπερθέτους (ὁ Ἐπιλοχίας τὸν κυτάζει)
ΕΠΙΛΟΧ. Κυτᾶξετε οὐρὲ Θεοσκοτουμέν' τουῶρα πού ρο-
βολήσαμ' ἐδὰ πᾶ, μπᾶς κι μοῦ πᾶτε σ' αὐτά, πῶς
τὴν κατάρα σας τὰ λέν;
2ος ΤΣΟΛ. Μπάουντς κύρ' Ἐπιλοχία.
ΕΠΙΛΟΧ. Ναίσκου. Ἰν μπάουντς οὐρὲ ἀγράμματοι. Μπᾶς
κι πᾶτε λιέω καὶ κάνιτι παρέγια μὲ κᾶνα ἀπὸ
αὐτοῦνα τὰ γλυκανάλατα τὰ ἱγγλεζάκια πού
λὲν πῶς εἶναι ἀπάνω ἀπὸ τριάντα, γιατί σὰς

1ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

πῆρ' ὁ Διάολος τὸν πατερούλλη.
'Ανυπερθέτους.

Τρεῖς ἡμέρες περιουρισμὸ μέθ' ἐπίπληξη οὐρὲ
ζουοντόβολο γιὰ τοῦ 'Ανυπερθέτους (ὁ πρῶτος
Τσολ. χαιρετᾷ εἰς στάσιν προσοχῆς). 'Ινάπαι-
σις. Κάτου τὰ ξιράδια σου. 'Ανοῖξετε οὐρὲ τῆς
ὀφθαλμοὺς τῶν ματιῶν σας, μήπως κάνετε 'Ιέμ-
φοδο ὅπως κάνανε ἰδῶ οἱ 'Ιγγλέζοι οἱ Οὐγρο-
παῖοι νὰ ποῦμ'.

2ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

Μὰ κι' 'μεῖς κάνουμε 'Ιέμφοδο κύρ' 'Επιλουχία.
Ναῖσκι οὐρὲ. Μὰ τὴν κάνουμε τὴν 'Ιέμφοδο στίς
Κλεισοῦρες κι' στὰ κατσάβραχα. Αὐτοῦνη οὐρὲ
εἶναι ἡ Ρωμέηκη ἰέμφοδος. Σύμφωνα μὲ τὴν θε-
ουρίαν, ἡ ἰέμφοδος εἶναι δύο εἰδῶν. 'Η Ρωμέηκη
κι' ἡ Οὐγροπέηκη, ἡ 'Ιγγλέζικη νὰ ποῦμ'.

1ος ΤΣΟΛ.

Κι' πουῶς εἶναι ἡ Ρωμέηκη ἰέμφοδος κύρ' 'Επι-
λουχία;

ΕΠΙΛΟΧ.

Δὲν ντρέπεσ' κι' δὲν ἰσχύν' σε οὐρὲ Γαρδούμπα;
Πῶς οὐρὲ συλλήψαμ' τουόσους Φασίστες στὸ
Σμόλικά κι' στὸ 'Ιθάν;

1ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

Μὲ ἰέμφοδο.

Γειὰ στοῦ στόμασ' λιθέντη μ'. Αὐτοῦνη εἶν' ἡ
Ρωμέηκη ἰέμφοδος. Μπῆκς;

1ος ΤΣΟΛ.

Κι' πῶς εἶναι ἡ ἄλλη ἰέμφοδος ἡ Οὐγροπέηκη, ἡ
'Ιγγλέζικη νὰ ποῦμ' μαθές;

ΕΠΙΛΟΧ.

Δουῶσε θάσ'. Παντοῦ οὐρὲ, ἰντὸς τῆς κοινου-
γιας κι' ἰντὸς τῆς Πολιτίγιας, κι' ἰντὸς τοῦ Κκέρ-
φιου, ὑπάρχει οὐρὲ καὶ ἐφιθρίσκεται ἡ 'Ιγγλέ-
ζικη ἰέμφοδος. Γλιέπαν ξένις προμήθειες; 'Ιέμ-
φοδο. Γλιέπαν μαγαζιά μὴ ραδιόφωνα, κι' ἄλλα
οὐραῖγια μαραφέτια; 'Ιέμφοδος. Γλιέπαν' περί-
πτερ' μὴ Κουόκα Κόλους, Τσιγαρέτ' γιὰ Γλυφι-
τσούρια; 'Ιέμφοδος. Γλιέπαν πορτουφόλλια;
'Ιέμφοδος. Γλιέπαν γυναῖκες κι' μαθητούδια;
'Ιέμφοδος. Γλιέπαν Στρατωτίνα; 'Ιέμφοδος ποῦ
νὰ τοὺς πάρη οὐ διάουλος τουὸν Παππούλη.
ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΟΥΣ.

1ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

Γειὰ στοῦ στόμα σ' οὐρὲ χαντακουμέν'. Γλιέπς
ποῦ πάει οὐρὲ τὸ 'Ανυπερθέτους; Κι' τουώρα ἀ-
νεῖξετε τὰ στραβά σας νὰ μάθιτι τί ἤλθαμι νὰ
φτιάξουμ' ἰδῶ.

ΤΣΟΛΙΑΔ.

Ξιέρουμι.

ΕΠΙΛΟΧ.

1ος ΤΣΟΛ.

ΕΠΙΛΟΧ.

1ος ΤΣΟΛ.

ΕΠΙΛΟΧ.

Νὰ ξεραθῆτε. Τί διάουλο ξέριτ' οὐρὲ Θεοτούμ-
πηδ'ς;

'Ἡρθαμι ἰδῶ πᾶ, νὰ κάνουμ' γυμνάσια στὰ
Κυπριόπουλα.

Τ' εἶπες μουρὲ ζαγάρ'; Νὰ κάνουμ' γυμνάσια
στὰ Κυπριόπουλα;

Ναῖσκι κύρ' 'Επιλουχία.

Τουόση ζουώδης κατάστασης θρίσκεται οὐρὲ
ἰντὸς τῆς οὐρέγιας καὶ κλούβιας σου κεφαλῆς.
Οὐρὲ θεοπάλαβοι αὐτοῦνοι ἰδῶ κάνανε γυμνά-
σια σὲ κοτζάμ' Στρατάρχες τῆς 'Ιγγλητέρας,
κι' καρτερᾶνε νὰ τοὺς δώσουμι ἐμεῖς μαθήματα;
'Ιεμεῖς οὐρὲ ζαγάρι ἤρθαμι γιὰ μετῆκπαίδευση
στὸ Σκολειὸ τοῦ Γέρω - Διγενῆ. Μπῆκς;
ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΟΥΣ.
ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΟΥΣ ΓΙ·Α'.

ΤΣΟΛΙΑΔ.
ΕΠΙΛΟΧ.

ΟΙ ΠΑΛΗΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ (ΠΡΟΖΑ)

('Ακούεται τὸ Ράδιο). Προσοχή. Προσοχή. 'Εδὼ ἡ Φωνὴ
τῆς ΕΟΚΑ. Σὰν σήμερα 28ην 'Οκτωβρίου πρὶν 19 χρόνια,
γράφτηκε ἀπάνω στὲς χιονισμένες κορφές τοῦ Σμόλικά καὶ
τοῦ 'Ιθάν ὁ ἀθάνατος ὕμνος τῆς 'Ελληνικῆς ἀλκῆς. 'Η φαι-
στική 'Ιταλία τοῦ φαιδροῦ 'Αρλεκίνου τοῦ Βενετικοῦ Παλα-
τίου ἐζητοῦσε ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα τοῦ Μαραθῶνα νὰ τῆς παρα-
δώσῃ τὴν τιμὴν τῆς. 'Εζήτησε νὰ μεταβάλωμεν τὸν Λευκο-
πάρθενον χορὸν τῶν Κανηφόρων εἰς μπαλέττο ἀκκιζομένων
'Ιεροδούλων. 'Εζήτησε νὰ μεταβάλωμεν τὴν Πνύκα τοῦ Πλά-
τωνος καὶ τοῦ Σωκράτη σὲ Καφωδεῖο Καλαβρέζων Σωματεμ-
πόρων, καὶ τὸ "Αλσος τῶν Νυμφῶν εἰς Ναπολιτάνικον Χα-
μαιτυπίον. 'Εζήτησαν ἀπὸ τοὺς θρυλικούς 'Αητούς τῆς ἀκα-
τάβλητης 'Ελληνικῆς 'Αλκῆς νὰ σταθοῦν εἰς προσοχὴν καὶ νὰ
χαιρετήσουν ταπεινοὶ τὴν Δονκιχωτικὴν παρέλασιν τῶν φυγά-
δων τοῦ Καπορέττο καὶ τῶν Εὐνούχων τῆς 'Αδούης, κι' ἐκεῖνοι
τοὺς ἐπνίξαν τὸν ἀνίερνον πόθον μέσα στὲς θολωμένες νερο-
συρμές τοῦ Καλαμά. 'Εζήτησαν νὰ ἀσελγήσουν ἐπάνω στὸ
ἄφθαστο κάλλος τῶν 'Ελληνίδων Παρθένων, σὲ διεστραμμέ-

νους αίσθησιακούς δραματισμούς. Κι' εκείνες τους έστελναν
τές γυναίκες της Πίνδου. Άδελφοί άς ακολουθήσωμεν τα θε-
ματά των, κι' άς απαντήσουμε στο αίώνιο έρώτημα της Μυ-
θικής Γοργόνας «Ζεΐ ό Βασιληάς ό Άλέξανδρος;» μέ την αιώ-
νίαν απάντησιν «Ζεΐ και θά ζεΐ νά Βασιλεύη»).

ΚΟΜΠΕΡ. Άλήθεια όμως τ' ήταν εκείνο πού παθαν τότε
οί Φασίστες του Μουσσολίνι στην Άλβανία
δὲ λέγεται. (Γελᾷ).

(Μπαίνουν δυό Ιταλοί με φτερά στα καπέλλα)

ΙΤΑΛΟΣ. Γελᾷς λοιπόν ἔ; Γελᾷς γιατί σᾶς έτσακκίσαμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Παρντόν. Ό Κύριος;

ΙΤΑΛΟΣ. Είμαι πρώην Ιταλός αξιωματικός της Μεραρ-
ρίας «Λύκοι της Τοσκάνης. Φασίστο Τοσκάνε.

ΚΟΜΠΕΡ. Και ό άλλος;

2ος ΙΤΑΛΟΣ. (τύπος θηλυπρεπής) Πρώην αξιωματικός της
Μεραρχίας Πουστέρια.

ΚΟΜΠΕΡ. "Α μπράβο. "Ωστε λοιπόν θά ξαίρετε καλά πώς
ἔγιναν τότε τὰ πράγματα εκεί άπάνω στην Άλ-
βανία;

ΙΤΑΛΟΙ. Σιγκουραμέντε και ξαίρουμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Δέ μοῦ κάνετε τή χάρη νά μοῦ τὰ πῆτε γιατί
καμιά φορά τὰ πολεμικά ανακοινωθέντα εἶναι
κάπως μπερδεμένα. "Οπως άλλωστε συνέβαινε
κι' ἔδω μέ τὰ ανακοινωθέντα του Κυπριακοῦ
Ραδιοσταθμοῦ. Λ.χ. "Επίσημον ανακοινωθέν:
«Στρατιωτικόν αὐτοκίνητον πλήρες "Αγγλων στρα-
τιωτῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς "Επικουρικῆς "Αστυνομίας ἀν-
ετινάχθη ὑπὸ τῶν τρομοκρατῶν τῆς ΕΟΚΑ καὶ ἔπεσε
ἐντὸς κρημνοῦ βάθους ἑκατὸν ποδῶν καὶ εἰς ἀπέ-
στασιν 100 γυαρδῶν καὶ ἐθρυμματίσθη... Θύματα καὶ
ζημῖαι δὲν ὑπάρχουν». Λοιπόν;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Γιατί ὄχι. Νά σοῦ τὰ ποῦμε, γιατί ὅλα τὰ θυ-
μόμαστε.

ΚΟΜΠΕΡ. "Οσο γι' αὐτό δὲν ἔχω ἀμφιβολία πὼς θά τὰ
θυμᾶστε γιά χρόνια.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τὴν εἰκοστήν ὀγδόην "Οκτωβρίου τοῦ σαράντα,
ἢ Ἑλλάδα μέ προειδοποίηση μόνον τριῶν ὁ-
ρῶν μᾶς ἐκήρυξε ἀνάνδρως τὸν πόλεμον. Μιὰν
ὥραν πρὶν νά ἐκπνεύσει ἡ προθεσμία ὁ Ἑλλη-
νικὸς Στρατὸς ἐβάδισε ἐναντίον μας. Παρ' ὅ-
λον πὺ εἴμεθα ἀριθμητικῶς κατὰ πολὺ ὑπέρ-
τεροι ἐν τούτοις... δὲ φοβηθήκαμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Μπράβοοοοο...

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Βεβαίως. Ἐτσι εἶπε ὁ Ντοῦσε. Βίβερε

2ος ΙΤΑΛΟΣ. (μέ νάζι). Περικωλοζαμέντε.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τρέχω λοιπόν καὶ φωνάζω. Ἐμπρὸς ἀθάνατες
Φασιστικὲς Λεγεῶνες. Δὲν πρόφθασα νά κατα-
λάβω... καὶ μπήκαμε στήν... Κορυτσά. Βγαί-
νουμε ἀπὸ τὴν Κορυτσά καὶ μπαίνουμε στὸ
Τεπελένι. Βγαίνουμε ἀπὸ τὸ Τεπελένι καὶ
μπαίνουμε στήν Κλεισοῦρα. Ἐκεῖ ἀλλάζουμε...
Τί ἀλλάξατε;

ΚΟΜΠΕΡ. Στρατηγὸ.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μά γιατί ἀφοῦ προχωροῦσατε τόσον ὥραϊα;

ΚΟΜΠΕΡ. Τί θέλετε; Νά φάῃ ἕνας Στρατηγὸς ὀλόκληρη
1ος ΙΤΑΛΟΣ. τὴ Δόξα; Λοιπόν. Ἀλλάζουμε πὺ λὲς Στρα-
τηγὸ καὶ...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Καὶ... πανταλόνια.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιατί;

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Περικωλοζαμέντε.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Καὶ προχωροῦμε. Βγαίνουμε ἀπὸ τὴν Κλεισοῦ-
ρα καὶ μπαίνουμε στοὺς Ἁγίους Σαράντα.
Βγαίνουμε ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Σαράντα καὶ
μπαίνουμε...

ΚΟΜΠΕΡ. Κατάλαβα. Κατάλαβα.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μάλιστα φίλε μου. Μπαινοβγαίνουμε. Βγαίνο-
μπαίνουμε, καὶ μπαίνοβγαίνουμε...

ΚΟΜΠΕΡ. Κατάλαβα.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μπαινοβγαίνουμε, καὶ πὺ νομίζεις ὅτι ἐφθά-
σαμε μέ τὴν ραγδαίαν αὐτὴν προέλασιν;

ΚΟΜΠΕΡ. Πὺ ἐφθάσατε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Πὺ ἐφθάσαμεν; Κάνουμε ἔτοι: (βάζει τὸ χέρι
πάνω ἀπὸ τὰ μάτια σὰν νά κυτᾷ μακρὰ),
καὶ τί βλέπουμε φίλε μου; Τί φαντάζεσαι ὅτι
βλέπουμε;

ΚΟΜΠΕΡ. Τί βλέπετε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Χμ. Τί βλέπουμε. Τὴν Ρώμην φίλε μου. Τὴν Ρώ-
μην. Μάλιστα φίλε μου τὴν Ρώμην. Εἰσερχό-
μεθα ἀκάθεκτοι καὶ ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν Φασι-
στικὴν Πρωτεύουσιν.

ΚΟΜΠΕΡ.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Δέ μοῦ λὲς ἐκεῖ στὸ Ἰθάν τί ἔγινε;
(μειδιῶν εἰρωνικῶς) Χμ. Στὸ Ἰθάν. Ἐκεῖ πὺ
λὲς βλέπω μιὰ Ἑλληνικὴ Ταξιαρχία νά ρίχνε-
ται μέ τὴ λόγχη ἀπάνω μας.

ΚΟΜΠΕΡ. Λοιπόν; Λοιπόν;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τί λοιπόν; Τό τί ἐτράβηξε ἐκείνη ἢ Ταξιαρχία...
Τί ἐτράβηξε ἐκείνη ἢ Ταξιαρχία...

ΚΟΜΠΕΡ. (κάπως ἀνήσυχος). Τί ἐτράβηξε;

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Τί ἐτράβηξε ὡς πού νά μᾶς δέσει δέ λέγεται;

ΚΟΜΠΕΡ. (μέ ἀνακούφιση). "Α. Μάλιστα.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Ἐκεῖ ἀλλάζουμε Στρατηγό...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Καί πανταλόνια.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Καί τηλεγραφοῦμε σὸν Ντοῦτσε: «Εἴμεθα Νικηταί».

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Ἀμὰν Σῶσε μας.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μάλιστα φίλε μου. Ὁ Ντοῦτσε ὅμως ἀρνεῖται νά μᾶς σώσει. Τί νά σοῦ κάμει κι' αὐτός; Τηλεγραφοῦμε τότε σὸν Φῦρερ. Φασιστικὸς Στρατὸς εἰσέρχεται συντόμως εἰς Φασιστικὴν Πρωτεύουσιν. Ἡ τύχη τοῦ "Αξωνος εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας μας καί...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Νό. Εἰς τοὺς πόδας μας.

ΚΟΜΠΕΡ. Καί τί σᾶς ἀπήντησεν ὁ Φῦρερ;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τί μᾶς ἀπήντησε;

ΚΟΜΠΕΡ. Τί σᾶς ἀπήντησε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. "Α. Τί μᾶς ἀπήντησε. Μᾶς ἀπήντησε...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Σᾶς συχάθηκα.

ΚΟΜΠΕΡ. Μπᾶ;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μὰ φυσικά. Νὰ νικᾶς, νὰ νικᾶς, νὰ νικᾶς, σε συχαίνεται κι' ὁ ἄλλος.

ΚΟΜΠΕΡ. "Εμ. Βέβαια. Καί τώρα τί ἤλθατε νά κάμετε ἐδῶ στήν Κύπρο;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. "Ἡρθαμε νά γραφτοῦμε Ἐπικουρικοὶ γιὰ νά πιάσουμε τὸν Διγενὴ ὅπως πιάσαμε καί τὸν Παπάγο.

ΚΟΜΠΕΡ. Φοβᾶμαι πὼς ἤρθετε δεύτεροι. Τὸν Διγενὴ τὸν ἔπιασαν.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Ποιός;

ΚΟΜΠΕΡ. Ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία καί τὸν ἐσήκωσε στοὺς ἐφτὰ οὐρανοὺς. Ἀλλὰ νά. Ἔρχονται μερικά παιδιὰ τοῦ σχολείου καί αὐτοὶ θὰ σᾶς πῶνε καλύτερα.

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Παιδιὰ τοῦ σχολείου; Καί ποῦ ξέρουν αὐτὰ τὸν Διγενή;

ΚΟΜΠΕΡ. Ποῦ τὸν ξέρουν; Μὰ καθέννας ἀπ' αὐτὰ τὰ Ἑλληνόπουλλα εἶναι κι' ἓνας μικρὸς Διγενής.

Μπαίνουν οἱ «Νέοι Νικητὲς» Στρατάρχες.

«ΝΕΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ» «ΣΤΡΑΤΑΡΧΑΙ»

(Ἐμφανίζονται ντυμένοι σὰν παιδάκια τοῦ Σχολείου, μέ κοντὰ πανταλονάκια καί παιδικὰ ναυτικὰ σακάκια, καί τηλεγραφικὰ στρατιωτικά. Κρατᾶνε τσιάντες τοῦ σχολείου καί στήν πίσω τσέπη τοῦ παντολονιοῦ φαίνονται νά κρέμονται λάστιχα)

ΚΟΜΠΕΡ.

Καλῶς τα. Καλῶς τα. Τί χαριτωμένα πού εἶναι τὰ καυμένα.

ΣΤΡΑΤΑΡ; Γκοῦντ Μόρνινκ Σέρ.

ΚΟΜΠΕΡ; Καλημέρα. Ἐγγλεζάκια εἰσθε;

ΣΤΡΑΤΑΡ. Γιές. "Ἠγκλῖς Μιλίταρυ μέν.

ΚΟΜΠΕΡ. Καί πὼς λέγεσθε; Χουάτ ἰς γιούαρ νέμ;

1ος ΣΤΡ. Μὴ λέγεις. Τόντ σέη μᾶη Νιάρλινγκ.

2ος ΣΤΡ. Ο.Κέη μᾶη Χάρτ.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιατί δὲ θέλετε νά μοῦ πείτε τ' ὄνομά σας ἀφοῦ μοῦ τὸ εἶπατε πειᾶ; Κατάλαβα. Οἱ Στρατάρχες εἰσθε.

1ος ΣΤΡ. Μπὴ κέαρφουλ οὐῖδ δις Σάηπρους ντέβιλ μᾶη Ντάρλινκ.

ΚΟΜΠΕΡ. Καί τί ἤλθετε νά κάμετε ἐδῶ στήν Κύπρο;

1ος ΣΤΡ. Μᾶς ἔστειλαν.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιατί σᾶς ἔστειλαν;

2ος ΣΤΡ. Σκόλαρσιπ.

ΚΟΜΠΕΡ. "Α. Γιὰ μετεκπαίδευση. Μπράβο! Μπράβο! Καί δὲ μοῦ λέτε, σὲ ποῖο σχολεῖο πήρατε μαθήματα;

1ος ΣΤΡ. Στὸ Μάηνορ ἢ στὸ Χάη Σκούλ;

ΚΟΜΠΕΡ. Νό. Παγκύπριος.

2ος ΣΤΡ. Μπᾶ! Στὸ Παγκύπριο Γυμνάσιο;

ΚΟΜΠΕΡ. Νό. Παγκύπριος μὴνς χουῶλ "Αηλαντ. "Ολο Κύπρος.

2ος ΣΤΡ. "Α. Τώρα κατάλαβα. Δηλαδή σᾶς ἔδωσαν μαθήματα σ' ὅλην τὴν Κύπρο. Μπράβο. Ὠραῖα. Καί πόσων χρονῶν εἰσθε;

ΣΤΡΑΤΑΡ. (Μὲ ἔμφασιν) Ω. "Οβερ Θέρτυ. "Οβερ Θέρτυ.

ΚΟΜΠΕΡ. Μ. μμ. Αὐτὸ σὰν νά μὴ μ' ἀρέσει καί πολὺ.

ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ὡστε ἔτσι. Ἀπάνω ἀπὸ τριάντα;

ΚΟΜΠΕΡ. Γιές. Γιές. "Οβερ Θέρτυ.

ΣΤΡΑΤΑΡ. Καλά. Καλά. Αὐτὸ ἐπιτέλους δὲ μὲ ἀφορᾷ. "Α.

φορὰ μᾶλλον τὸν Κανταβρυγίας. "Ἄς εἶναι δι
μοῦ λέτε παιδιά, ποιοὶ εἶναι οἱ Δασκάλου σας;

- ΣΤΡΑΤΑΡ. Ντιγκενής, Μάτσης ἔντ Γκηγκόρης.
ΚΟΜΠΕΡ. Μπράβοοο. Καλοὺς Δασκάλους θρήκατε. Καὶ τί
σᾶς ἐδίδαξε ὁ Διγενής;
1ος ΣΤΡ. Πῶς νὰ ζῇ τὸ ἐλεύτερο "Ἀντρωπος.
ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ οἱ ἄλλοι δύο;
2ος ΣΤΡ. Πῶς νὰ πετταῖνη, γιὰ νὰ μὴν πετταῖνη ποτές.
ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ με τέτοιους Δασκάλους παιδί μου πρέπει νὰ
θεωρῆστε μακάριοι.
ΣΤΡΑΤΑΡ. Νό. Νό. Μακάριος ἰς τῇ Ττῆτσερ ὅφ Λένοξ Μπό.
ὄντ. Εἶναι τὸ Δάσκαλος τοῦ Λένοξ Μπόὺντ.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλά. Καλά. Αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστορία.
1ος ΣΤΡ. "Ω. Γιές. Χιστορία. Ἑλληνικὸς Χιστορίας. "Εμα-
θες ἐδῶ Ἑλληνικὸς Χιστορίας.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ κάνατε γιατί φαίνεται πῶς δέν τὴν ξέ-
ρατε καὶ καλὰ ἦ κι' ἂν τὴν ξέρατε κάνατε πῶς
τὴν ξεχνούσατε ὅταν δὲ σᾶς ἐσύμφερε. "Ἄς εἶναι
Τι ἄλλα μαθήματα σᾶς ἔμαθαν;
1ος ΣΤΡ. Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος.
2ος ΣΤΡ. "Ἐντ Γκεόγκραφυ.
ΚΟΜΠΕΡ. "Ωραῖα. Λοιπόν. Γιὰ σταθεῖτε νὰ σᾶς κάμω με-
ρικὲς ἐρωτήσεις νὰ δῶ ποιά εἶναι ἡ πρόοδός σας.
ΣΤΡΑΤΑΡ. (Μὲ φόβον) Νό. Νό. "Οκι. "Οκι. Ντέν πηγαίνει
Τρόοντος.
ΚΟΜΠΕΡ. Τί πάθατε μωρὲ παιδί μου; Μὰ τόσο μισᾶτε τὸ
Τρόοδος; Βέβαια δὲ σᾶς ἀδικῶ ὕστερα ἀπὸ τὴν
ὑπόθεση τῆς πυρκαγιᾶς τοῦ δάσους. Ἀλλὰ ἐγὼ
δὲ σᾶς εἶπα Τρόοδος. Πρόοδος εἶπα. Πρόκρες.
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ωωω. Γιές.
ΚΟΜΠΕΡ. Λοιπόν. Γιὰ πέστε μου τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητο.
ΣΤΡΑΤΑΡ. (μὲ ὕφος μαθητοῦ) Ἀλφα, Βῆτα, Γάμμα, Δέλ-
τα, "Εψιλον, Ζῆτα, "Ηττα, "Ηττα, "Ηττα.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλά. "Ηττα, παρα κάτω.
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ηττα, "Ηττα, "Ηττα.
ΚΟΜΠΕΡ. "Ε, παρακάτω λοιπόν...
ΣΤΡΑΤΑΡ. Νόου. "Ηττα ἔντ ὠλουέης "Ηττα. Ὡς τὸ "Ηττα
μᾶς ἔμαθαν.
ΚΟΜΠΕΡ. "Ε. Τί νὰ γίνε; Ὑπομονή. Καὶ τώρα καὶ λίγη
Γεωγραφία. Πές μου ἐσύ. Ποιά εἶναι τὰ σύνορα
τῆς Ἑλλάδας;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Τουρκία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, Ἀλπά-

να καί...

- ΚΟΜΠΕΡ. Ἐμπρός. Γιατί σταματήσατε;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Τουρκία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, Ἀλβανία
ἔντ (ἀλληλοκυττάζονται).
ΚΟΜΠΕΡ. Ἐμπρός. Καλὰ πρὸς Νότον ποιά εἶναι τὰ σύνο-
ρα τῆς Ἑλλάδας;
ΣΤΡΑΤΑΡ. (Μὲ στενοχώρια) Τὸ Σάηπρους.
ΚΟΜΠΕΡ. Ἀκριβῶς. Ἡ Κύπρος. Καλὰ πού τὸ καταλάβατε
ἐπὶ τέλους. Τόσα χρόνια δέν μπορούσατε νὰ τὸ
καταλάβετε. Ἐπρεπε νὰ θρεθοῦν οἱ σημερινοὶ
δασκάλου σας γιὰ νὰ σᾶς κάνουν νὰ τὸ
καταλάβετε θέλοντας καὶ μὴ. Καὶ τώρα πού θὰ
πᾶτε ἀφοῦ ἐδῶ τέλειωσαν τὰ μαθήματά σας;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Στὸ Μάλτα, στὸ Κένυα, καὶ στὸ Νουασαλάντη.
ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί θὰ κάνετε ἐκεῖ;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Σκόλαρσιπ.
ΚΟΜΠΕΡ. Κι' ἐκεῖ Μετεκπαίδευση. Μμμ. Σὰν πολλὰ μα-
θήματα σᾶς φορτώσαν καὶ φοβοῦμαι πῶς στὸ
τέλος στὲς τελικὲς ἐξετάσεις θὰ ἀπορριφθῆτε,
καὶ θὰ σᾶς κατατάξουν στὴν Τάξη τῶν Μικρῶν
Ἑθνῶν. Δὲ μένετε καλύτερα ἐδῶ νὰ γίνετε Κυ-
πριῶτες;
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ω! Νό! Ἐγκῶ Ἰγκλέζος γενήθηκα καὶ «τοι-
οῦτος» θὰ ἀποθάνω.
ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τώρα μιὰ τελευταίαν ἐρώτηση. Πῶς τὰ
θρήκατε ἐδῶ τὰ μαθήματα. Εὐκολα;
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ω. Νόου. Βέρυ Ντίφικαλτ. Πολὺ ντύσκολο.
ΚΟΜΠΕΡ. Δηλαδή σὰν νὰ λέμε, τὰ θρήκατε μπαστούνι;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Γιές. Γιές. Μπαστούνι. Μπαστούνι.
ΚΟΜΠΕΡ. Τέλος πάντων. Πές τε μας πῶς περάσατε στὸ
Παγκύπριο Σχολεῖο.

(Ἀκολουθεῖ Μουσικὴ καὶ Κάντω) (παρωδία)

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΡΑΤΑΡΧΩΝ

Τὶ τραθήξαμε ἡ πλάτη μας τὸ ξέρει
μᾶς ἐκάναν πάνω χέρι κάτω χέρι
καὶ παντοῦ μᾶς ἐκτυποῦσαν σὰν χταπόδια
κι' ἀπ' τὸ φόβος μας τὸ θάζαμε στὰ πόδια
καὶ μᾶς παίρνανε τὰ στέν-γκάν καὶ τὰ ἐφόδια
τέτοιο φιάσκο δέν τὸ πάθαμε ποτές.

Στῆς Πάφου τίς χαράδρες μᾶς ρημάξανε
μᾶς ἀναφαν φωτιές καί μᾶς ἐκάψανε
κάναμε τὸ Λιοντάρι καί τὸν Δράκοντα
φάγαμε παρὰ μία τεσσαράκοντα
μὰ φταίει ὁ Μακμίλλαν
ποῦ πάθαμε τῇ νύλλαν
κι' ὁ Λένοξ Μπόουντ ὁ χαλές
Τί γροθιές! Τί καρπαζιές! "Ω, γιές!

Παινευτήκαμε νὰ πιάσουμε τὸ Γρίβα
μ' ἐλικόπτερα καί τάνκς καί στέν-γκάν στίβα
μὰ μᾶς ἔμεινε μονάχα ἡ φασαρία
κι' ὡς τὰ τώρα μᾶς κρατᾷ ἡ ἀπορία:
"Ένας μόνος μὲ μιὰν αὐτοκρατορία
τέτοιο πρᾶμα δὲν ἀκούστηκε ποτές.

Σὰν λέγαμε νὰ τώρα θὰ τὸν πιάναμε
λές φάντασμα γινόταν καί τὸν χάναμε
καί οὔτε τὸν καπνὸ του δὲν τὸν εἶδαμε
κι' ἔτσι ἅτ λίστς, ἀπόφαση πιά πήραμε
πὼς δὲν εἶναι γιὰ μᾶς
αὐτὸς ὁ λουκουμᾶς
κι' ὅτι στὸ τέλος θὰ μᾶς φάη.
Έντ νάου, γκούτ μπάη.

Ο Ι Ν Ο Σ Τ Α Λ Γ Ο Ι (ΠΡΟΖΑ)

(Μπαίνουν δυὸ πολίτες, μὲ πένθιμη περιβολὴ καί σκουπίζουν τὰ
μάτια τους σὰν νὰ κλαῖνε. Μπορεῖ νὰ εἶναι ζευγάρι)

ΚΟΜΠΕΡ. Βρὲ τοὺς κακόμοιρους. Σὰν πολὺ δυστυχισμένοι
φαίνονται. Φαίνεται πὼς κάποιος θὰ τοὺς πέθανε
ἐκ «Φυσικῶν Αἰτίων» ἢ ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τῆς μό-
δας, τὴν «Υπαρχνωειδὴ Αἰμορρυχίαν».

(Οἱ Νοσταλγοὶ κλαίουں γεερώτερα)

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ βρὲ παιδιὰ. Μὴ κάνετε ἔτσι. Τί νὰ κάνουμε;
"Έτσι εἶν' ὁ κόσμος. Τί σᾶς συμβαίνει τέλος πάν-

των;

ΝΟΣΤΑΛΓ. ΚΛΑΙΜΕ Κύριε. Κλαῖμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ. Αὐτὸ τὸ βλέπω. Ρωτᾷ γιατί κλαῖτε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. "Απὸ νοσταλγίαν Κύριε. "Απὸ νοσταλγίαν.

ΚΟΜΠΕΡ. "Απὸ νοσταλγίαν; Καί τί νοσταλγεῖτε τέλος πάν-
των τόσο πολὺ ποῦ σᾶς κάνει νὰ κλαῖτε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὴν ἀλησμόνητον Τετραετίαν Κύριε.

ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰν τετραετίαν;

ΝΟΣΤΑΛΓ. ΠΟΙΑΝ τετραετίαν; Τὴν τετραετίαν τοῦ Χαρ-
τινγκ, τοῦ Κέντριου, τοῦ Ντάρλινγκ, τοῦ Λένοξ
Μπόουντ, τοῦ Μακμίλλαν, τοῦ Ράκφιλτ, τοῦ Φούτ,
καί τῶν θαυμασιῶν ἐκείνων παιδιῶν, τῶν εὐγεν-
κῶν καί πολιτισμένων παιδιῶν τῶν Δυνάμεων "Α-
σφαλείας, ποῦ μὲ τὴν εὐγένειά τους σὲ ὑποχρεω-
σαν νὰ...

ΚΟΜΠΕΡ. Νὰ ἐνθουσιάζεσαι καί νὰ κτυπᾷς παλαμάκια;

ΝΟΣΤΑΛΓ. "Οχι! Νὰ κτυπᾷς ἀπὸ ἐνθουσιασμό τὸ κεφάλι σου
στὸν τοῖχον καί νὰ παθαίνης κάταγμα τοῦ κρανί-
ου, κύριε. Πὼς θέλεις νὰ μὴ τοὺς νοσταλγῶ; Ποῦ
εἶναι αὐτοὶ ὅλοι κύριε; Ποῦ;

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ. Ποῦ εἶναι;

ΝΟΣΤΑΛΓ. (Κλαῖνε γεερώς) "Εφυγαν Κύριε. "Εφυγαν. Αχ
Αὐτὸς ὁ Μακάριος τί μᾶς ἔκανε;

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ βρὲ παιδιὰ. Εἶπαμε. "Υπομονή. "Ετσι εἶν' ὁ
κόσμος σφαῖρα καί...

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τί σφαῖρα Κύριε; Τότε νὰ ἔλεπες σφαῖρες ἀπὸ
«τυχαίαν ἐκπυροσκέρτησιν στρατιωτικῶν ὅπλων»,
ποῦ ὡς ποῦ νὰ πῆς κύμινο σὲ ξεκαθαρίζαν χωρὶς
φασαρίες καί ἔξοδα γιὰ Γιατροὺς καί γιατρικά.
Τώρα; Εἶσαι κύριε ὑποχρεωμένος νὰ περιμένης
ν' ἀρωστήσης καί νὰ θρεθῇ κανένας φίλος Για-
τρός νὰ σοῦ κάνει τὴ χάρη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴς
Δυνάμεις "Ασφαλείας καί νὰ σὲ ξεκαθαρίσῃ. Μὰ
εἶναι ζωὴ αὐτὴ κύριε; Εἶναι ζωὴ; Μιὰ μονάχα
ἐλπίδα ὑπάρχει.

ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰ ἐλπίδα δηλαδὴ;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Νὰ σὲ ξεκαθαρίσῃ κανένα Στρατιωτικὸ αὐτοκίνη-
το ὅχι ἐκ προθέσεως πάντως. Ξέρεις Κύριε τί θὰ
πῇ νὰ εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύης ἔξη ὁλό-
κληρες ἡμέρες τὴν ἐβδομάδα;

ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ καλὰ. Τότε δὲ δουλεύατε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Δὲ σοῦ λέω δουλεύαμε ἀλλὰ μὲ οἰκονομία. Δυὸ

μέρες τη βδομάδα, τὸ πολὺ τρεῖς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Τὲς ἄλλες μέρες; Τὶ κάνατε τὲς ἄλλες τέσσερις μέρες;
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὲς μισὲς κάναμε ἀπεργία γιὰ τὸ Κκέρφιου.
 ΚΟΜΠΕΡ. Τὲς ἄλλες μισὲς;
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Κκέρφιου γιὰ τὴν ἀπεργία. Αὐτὴ ἦταν ζωή.
 ΚΟΜΠΕΡ. Τότε δηλαδὴ δὲ ξενοχτούσατε;
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Πά Πα Πά. Στὶς ἔξη τὸ ἀπογευματάκι. Νάνι. Καὶ
 τί ποικιλία στὴ ζωή. Μπόμπες, Νᾶρκες, ἔνεδρες, ἀνακοινωθέντα ἐπίσημα «δίχως ζημίες καὶ θύματα», φυλλάδια τῆς ΕΟΚΑ, φυλλάδια τῆς ΠΕΚΑ, φυλλάδια τῆς ΑΝΕ, φυλλάδια τοῦ ΑΚΕΛ, φυλλάδια τῆς ΒΟΛΚΑΝ, φυλλάδια Ἑλληνικά, φυλλάδια Τούρκικα, φυλλάδια Ἑγγλέζικα, πού ὡς πού νὰ τὰ διαβάσης περνοῦσε μιὰ χαρὰ ἢ μέρα σου. Ξενοδοχεῖα «Τάπλ Ντόττ» δωρεὰν στὴν Κοκκινοτριμιθιά στὴν Πύλα στὸν Καράολο, ἀναρρωτήρια στὸ Πολέμι, στὴν Ὁμορφίτα μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα γιὰ μιὰ γερὴ ἐξέταση, κι' ἄς λέγανε «Ἱερὴ ἐξέταση», ὥστε ἔμπαινες μέσα.....
 ΚΟΜΠΕΡ. Κατάλαβα. Ἐμπαινες μέσα ἄρρωστος καὶ ἔβγαίνες γερός.
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Ὁχι. Ἐμπαινες μέσα γερός καὶ ἔβγαίνες μισός, ἂν ἔβγαίνες δηλαδὴ. Καὶ τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου καὶ τί νὰ μὴ σοῦ πῶ; Τάξις καὶ Ἀσφάλεια παντοῦ. Καθόταν οἱ χωρικοὶ ἀσφαλεῖς καὶ γαλήνιοι. Σὲ μιὰ στιγμή τοὺς ἔκαναν φιλοφρονητικὴ ἐπίσκεψη τὰ καλὰ παιδιὰ τῶν Δυνάμεων Ἀσφαλείας καὶ τοὺς ἐξασφάλιζαν...
 ΚΟΜΠΕΡ. Τὶ τοὺς ἐξασφάλιζαν;
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὴν ἀσφάλειάν των καὶ τὴν γαλήνην.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰν γαλήνην; Ἀφοῦ εἶπες πὼς ἦσαν γαλήνιοι.
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὴν «αἰώνιαν γαλήνην». Μάλιστα κύριε. Παντοῦ ἔβλεπες Ἀστυφύλακες, Χωροφύλακες, Δεσμοφύλακες, νυκτοφύλακες, ἄκτοφύλακες, τακτικούς, ἀτάκτους, συμπληρωματικούς, ἐκτάκτους, ἐπικουρικούς, ὑποεπικουρικούς, ἀνθυποεπικουρικούς, καὶ γιόμιζε ἡ ψυχὴ σου...
 ΚΟΜΠΕΡ. Μὲ ἐνθουσιασμό;
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Ὁχι.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἀλλά.

ΝΟΣΤΑΛΓ. Μὲ ἀηδία.
 ΚΟΜΠΕΡ. Δὲ μοῦ λέτε. Περάσατε τίποτε ἀπὸ τὴν Ὁμορφίτα γιὰ ἀνάκριση;
 ΝΟΣΤΑΛΓ. Γιατὶ ρωτᾷς;
 ΚΟΜΠΕΡ. Γιατὶ μόνο ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ πρᾶμα.
 (Κάνει νόημα τρέλλας) Γειά σας.

(Ἀκολουθεῖ Μουσικὴ)

Ν Ο Σ Τ Α Λ Γ Ο Ι

Νοσταλγοῦμε ἐξ αἰτίας τῆς γλυκειᾶς τετραετίας
 τὲς ἀξέχαστες Δυνάμεις Ἀσφαλείας.
 Καὶ στὴ θύμισή μας μένει, πὼς οἱ Ἀγγλοὶ οἱ νικημένοι ἀπὸ ράτσα ὄλοι εἶν' Πολιτισμένοι.

(Ρεφραίν)

Μὲ γροθιὲς μὲ κλωτσιὲς μ' ἀπειλὲς
 τί 'ν' αὐτὰ τ' εἶναι τοῦτα νὰ λὲς
 ἔρευνες καὶ ἀνακρίσεις
 πού νὰ χάνης τὰ μυαλὰ
 πού σοῦ ῥχόταν νὰ τοὺς φτύσης
 ἀπ' τὰ Κκέρφιου τὰ πολλὰ
 Ἄχ τί χώρα ζηλευτὴ πού 'τανε ἡ Κύπρος μας αὐτή.

Ἄπ τις ἔρευνες κατ' οἶκον καὶ τὸ κόλλημα στὸν τοῖχον
 ἐμουδιάζανε τὰ πόδια τῶν κατοίκων.
 Κι' ἂν κανεὶς θέλῃ νὰ παίξῃ καὶ μᾶς πῇ πὼς ὅτ' οἱ Ἑγγλέζοι Βάρβαρ' ἦσαν παραλόγως οὔτε λόγος.

Τοὺς Παπάδες σὰν τσακῶναν παρευθὺς τοὺς ξεβρακῶναν
 καὶ γι' ἀνάπαυση στὴν Πύλα τοὺς ἐχῶναν
 Μ' ἂν κανένας σας ζητήσῃ γιὰ νὰ τοὺς κατηγορήσῃ
 γιὰ ἐκδίκησιν ἢ γιὰ πάθος θᾶχῃ λάθος.

Τί μεγάλας ὠφελείας εἶχαμεν χάριν φιλίας
 ἀπ' τὲς ἔξοχες Δυνάμεις Ἀσφαλείας,
 σὰν σὲ ψάχναν γιὰ πιστόλι ἔχανες τό..... πορτοφόλι
 μ' ἂν πῆς, ἦταν αὐτὸ γνώμων..... θᾶσαι..... ἀγνώμων.

Για άναψυχή γλεντάκια πρόσφεραν καί ταξειδάκια
πού τὰ πλήρωνες με πέντε..... παϊδάκια.
Κι' άν σοῦ κάνανε καί χάδια πού σ' έβάλλανε σέ σκέψεις
τύχαινε νά πᾶς χωρίς νά..... επιστρέψης.

• Κι' άν θρискότανε πῶς ἔχεις κάταγμα εἰς τὸ κρανίον
θά 'ταν ασφαλῶς..... ἐκ φυσικῶν αἰτίων.
"Ερευνες στήν 'Ομορφίταν εὐγενεῖς πολιτισμένες
πού σ' ἀφήνανε μ' ἑφτά πλευρές..... σπασμένες.

Καταστήματα έρευνούσαν καί με μιᾶς τὰ ξεπουλούσαν
μ' αὐστηρά ὄλες τές πόρτες τές 'φρουρούσαν.
Ραδιοσυσκευᾶς τελείας κι' εἶδη τῆς πολυτελείας.
συλλαμβάναν ὅλα χάριν..... ασφαλείας.

Εἰς τὰ Κκέρφιου ἀφ' ἐτέρου κάποια εἶδη..... περιπτέρου
ένδιαφέροντος τυγχάνουν ἰδιαιτέρου.
Μη πιστεύεις ὅσα λέγαν ὅτι τάχατες τὰ..... κλέβαν
κι' άν κακό στό νοῦ σου θάλῃς..... 'Υπερβάλλεις.

Μ' ὅλα τοῦτα τὰ δεινά μας δέν ἐλύγισε ἡ καρδιά μας
ὥς πού διώξαμε στό τέλος τῇ σκλαβιά μας.
Τώρα πιά ἔχουμε κορώνα πού νά λάμπη στόν αἰῶνα
κάτω κεῖ στό Λιοπέτρι..... Τὸν ΑΧΥΡΩΝΑ.

Κι' ὅμως τοὺς χρωστοῦμε χάρι γιατί κάθε Παλληκάρι
ξεσηκώθη καί μᾶς ἔγινε καμάρι.
Μᾶς ἐχάρισαν τὸν ΜΑΤΣΗ στές καρδιές φωτιά ν' ἀνάψη
καί τῆς Λύσης τ' ἄξιο 'Αγόρι..... Τὸ ΓΡΗΓΟΡΗ.

Δ Η Λ Ω Σ Ε Ι Σ

(Μπαίνουν ὁ 'Ανάρτης κι' ἡ 'Ανάρτισσα εὐθυμοί)

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Τέλος πάντων εἶναι νά γελάς με τές δηλώ-
σεις τῶν κατὰ καιροῦς ἐναλλασσωμένων
Στρατάρχων.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ ρεζίλεμα πού 'παθαν.

ΚΟΜΠΕΡ. 'Επὶ τέλους. Νά πού θρῆκα κάποιους νά με
διαφωτίσουν τί ἔπαθαν οἱ Στρατάρχες.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Διηλαδῇ ἐπιτυχάνουν τὸ ἀντίθετο ἐκείνου
πού ἐπιδιώκουν.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ.

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Τὴν ἄφησε ἀπὸ εὐγένεια νά τῇ φάη ὁ ἐπόμε-
νος. 'Ο Κέντριου ὁ Δεύτερος, «Φρικασέ».

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Τὴν ἔφαγε αὐτός; ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος;

ΚΟΜΠΕΡ.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. "Οχι. Τὸ κεφάλι του.

ΚΟΜΠΕΡ.

Καί τί ἀπέγινε ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος;

"Οτι παθαίνουνε ἐκεῖνοι πού παίζουνε στὰ
ποδοσφαιρικά Ππούλς.

Διηλαδῇ;

Διηλαδῇ ἐπιτυχάνουν τὸ ἀντίθετο ἐκείνου
πού ἐπιδιώκουν.

Δέν ἀντελήφθην καλῶς.

Νά παιδί μου. Πολεμᾶνε νά κερδίσουν λεφτά
καί χάνουν καί τὰ δικά τους.

Πῶς τὸ ξέρεις; "Εχασες κι' ἐσύ;

"Α ὄχι. 'Εμεῖς πάντα κερδίζουμε.

Τι λές θρῆ παιδί μου; Καί πῶς τὰ καταφέρ-
νετε;

'Απλούστατα. Γιατί παίζουμε τῇ ζωῇ μας κο-
ρώνα γράμματα. "Ολα γιὰ ὅλα. "Αλλο τίπο-
τε ἐμεῖς δὲ παίζουμε.

'Αδύνατο. "Ολος ὁ κόσμος παίζει.

'Εκτὸς ἀπὸ μᾶς. "Ακουσες ποτέ σου πῶς ἡ
ΕΟΚΑ παίζει; "Αν δέν πιστεύεις ρώτησε τοὺς
Στρατάρχες. Κάτι ξέρουνε αὐτοί.

Μὰ καλὰ. 'Εσεῖς εἶστε ἡ ΕΟΚΑ; Μὰ δέν τῇ
φάγανε τὴν ΕΟΚΑ;

Ποιοί;

Οἱ Στρατάρχες. 'Αφοῦ ἔτσι ἐδήλωσαν. 'Ο
Στρατάρχης τῶν Στρατάρχων ὁ Χάρτινγκ ἐ-
δήλωσε πῶς θὰ τὴν φάει τὴν ΕΟΚΑ σὲ ἔξη
μῆνες. Δέν τὴν ἔφαγε πιφτέκι ὅπως δήλωσε;

"Οχι. Τοῦ κόπηκε ἡ ὄρεξη.

Ποιὸς τοῦ τὴν ἔκοψε;

'Ο Γρίβας. Πέρασαν οἱ ἔξη μῆνες, κι' ἀκόμα
ἔξη μῆνες, κι' ἄλλοι πρόσθετοι ἔξη μῆνες,
κι' ἄλλοι ἔξη μῆνες συμπληρωματικοί, γιόμι-
σε τὴν ἀτμόσφαιρα με ἀέρια κοινῶς πορδές,
γιὰ νά καταντήση Τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος
ὁ δόλιος.

Γιὰ φαντάσου. Καί τί ἔγινε με τὴν ΕΟΚΑ;

Τὴν ἄφησε ἀπὸ εὐγένεια νά τῇ φάη ὁ ἐπόμε-
νος. 'Ο Κέντριου ὁ Δεύτερος, «Φρικασέ».

Τὴν ἔφαγε αὐτός; ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος;

"Οχι. "Ηλθε... δεύτερος καί κόντεψε νά φάη...

Τί; Τὴν ΕΟΚΑ;

"Οχι. Τὸ κεφάλι του.

Καί τί ἀπέγινε ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος;

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἦλθεν. Εἶδεν καὶ ἀπῆλθεν χωρὶς ἑμεῖς νὰ
τὸ εἶδωμεν...

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Γιατί;
Γιατὶ κυκλοφοροῦσε γεναιότατα μέσα σὲ θα-
ρακισμένα αὐτοκίνητα καὶ καθόταν...

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Κατάλαβα.
Τὶ κατάλαβες;

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Καθόταν στὰ ὀπίσθια καθήσματα.
ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὅσοι. Καθόταν σ' ἀναμμένα κάρβουνα, ὥς
ποὺ στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ καθῆται στὰ
ὀπίσθια του, μουντζουρωμένος μὲ τὰ κάρβου-
να ποὺ διαρκῶς καθόταν ἀπάνω τους.

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὡστε δὲν τὴν ἔφαγε οὔτε αὐτὸς τὴν ΕΟΚΑ;
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁχι. Τὴν ἄφησε ἀπὸ ἐπαγγελματικὴν ἀλ-
ληλεγκύην νὰ τὴ φάῃ ὁ τρίτος.

ΚΟΜΠΕΡ.
Ὡστε τὸ κακὸ ἐτρίτωσε. Ποιὸς ἦταν αὐτὸς
ὁ Τρίτος;

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁ Ντάρλιγκ ὁ «Σ κ λ η ρ ὀ ς».

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἔ. Τὴν ἔφαγε;
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁχι. Τὴν θρῆκα λιγάκι «σ κ λ η ρ ἦ».

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Καὶ δὲν τὴν ἔφαγε;
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁχι. Τὴν ἔφαγε.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἐξ ἄλλου αὐτὸς ἠδύλως πῶς ἐνδιαφερόταν
γιὰ τοὺς νεκροὺς τῆς ΕΟΚΑ κι' ὄχι γιὰ τοὺς
ζωντανούς.

ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Καὶ γιατί αὐτὴ ἡ ἰδιοτροπία;
Ἔ. Ἔτσι εἶν' αὐτοὶ οἱ Μεγάλοι. Βρῆκε πῶς
ἦταν ἀσφαλέστερο καὶ πιὸ ἀκίνδυνο νὰ ντα-
ραθερίζεται μὲ τοὺς νεκροὺς τῆς ΕΟΚΑ, μὰ
ποὺ δὲν ἦταν καὶ τόσο εὐκόλο νὰ τὰ θγάλη
πέρα μὲ τοὺς ζωντανούς.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Δὲ θυμᾶσαι καὶ ἐκεῖνον τὸν ἀνθρωπάκον,
τὸν Στρατάρχη τῶν Στραταρχῶν; Ἐπειδὴ
δὲν τὰ κατάφερνε νὰ πιάσῃ καὶ νὰ φυλακώ-
σῃ τοὺς ζωντανούς ἀγωνιστές, ἔπιανε καὶ
φυλάκιζε τοὺς νεκροὺς στὲς Κεντρικὲς Φυλα-
κές.

ΚΟΜΠΕΡ.
Ὡστε, γιὰ νὰ καταλάβω, οἱ Ἑγγλέζοι πάν-
τα πετύχαιναν τὸ ἀντίθετο ἀπὸ 'κεῖνο ποὺ ἐ-
πεδίωκαν.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἀκριβῶς. Κάτσε ν' ἀκούσης λεπτομέρειες.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Πονοῦσε ἡ ψυχὴ τοῦ γέρο Γρίβα
κι' εἶπε στὸ χάρο πιὲς αἷμα, ἐβίβα.
Κι' ἦλθε στὴν Κύπρο ποὺ 'τανε δικιά του
γιατὶ ἔχει ἐδῶ τὴ ρίζα τὴ γενιά του.

Καὶ κάποια ἡμέρα εἶπε στὸ χάρο «Κέρνα
μὲ αἷμα ἀντὶ κρασί καὶ πιὲς καὶ πέρνα».
κι' ἔβαλε τὸν Ἑγγλέζο σὰν ἀγυιόπαιδα
στὶς πέτρες, μὲ μπροστὰ τά... Γυναικόπαιδα.

Λυσάξανε νὰ πιάσουνε τὸ Γέρο
μ' αὐτὸς τοὺς βαθμολόγησε μὲ ζέρο.
Τὸ θρίαμβο ζητῶντας ν' ἀναγγεῖλη
ἡ Βρετανία γίνηκε ρεζίλι.

Φέραν Στρατάρχες μὲ Ἐπιτελεῖα
νὰ θάλουν στὸν Ἀγῶνα τοῦ τελεία.
Στὸ τέλος οἱ Στρατάρχες τοὺς πετύχαν
νὰ πιάσουν τὸ μπερέ του μὲ μιὰν τρίχαν.

Ζητοῦσαν στὴν ΕΟΚΑ νὰ θάλλουν παῦλα
καὶ κάνανε παλληκαριὲς στὴ Βάθλα.
Μὲ τ' ἀναντρο τὸ Ἑγγλέζικο λεπίδι
σκαλίσαν Ἀντριάνα τοῦ Παρίδη.

Ἐκάνανε τοῦ Μαχαιρᾶ τὸ Σπήλιο
νὰ λάμπη πιὸ πολὺ κι' ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Νὰ πιάσουν θέλανε τὸν Αὐξεντίου
μ' αὐτὸς ἦσαν θυμὸς κι' ὀργὴ Κυρίου.

Ἐπαίξανε τὸ ἴδιο τὸ παιγνίδι
στὸ Μοῦσκο καὶ στὸ θρυλικὸ Ροτσιδῆ.
Καὶ στῆς Ὀρᾶς ψηλὰ κάποιο σοκκάκι
ἀθάνατο τὸν κάναν τὸν Πετράκη.

Ὁ Μάτσης καὶ ὁ Λένας καὶ ὁ Δράκος
τοὺς Ἀγγλοὺς τοὺς τρανοὺς τοὺς κάναν ράκος.
Τοὺς σκέπασαν μὲ νέφος μιᾶς τρομάρας
ὁ Πήττας ὁ Καρύου κι' ὁ Σαμάρας.

Ταμπουρωμένοι ρίχνανε τὸ θόλι
στοῦ Εὐαγόρα, τῶν ἀνθῶν τὴν πόλι
κι' ἐστήσαν προτομή αἱματωμένη
τοῦ Γιάλλουρου ποῦ ἀξέχαστος θὰ μένει.

Περίμεναν πὼς θὰ πανηγυρίσουν
νὰ δοῦνε τὰ παιδιὰ μας νὰ λυγίσουν
Μὰ τοῦ Στρατάρχη τὸ σκοινὶ κυτόντας
πεθαίνουν στὴν κρεμμάλλα... τραγουδώντας.

Ἐκεῖ κάτω στῆς Πάφου τ' ἀκροτόπια
χαμένα πῆγαν ὅλα τους τὰ κόπια.
Στοῦ Μιλτιάδη καὶ Κκέλη τῇ дуάδα
τὸ δάσος ἀναψε ἱερὴ λαμπάδα.

Ξέρασε ὁ Ἑγγλέζος τὸ φαρμάκι
στοῦ Πενταδάκτυλου ἓνα χωριουδάκι.
Τὸν τάφο κάποιου θέλοντας νὰ σκάψῃ
Ἀπόλλωνα τὸν ἔκανε τὸ Μάτση.

Ἐδιώξαν ἀπ' τὴν Κύπρο τὸν Ἐθνάρχη
ὁ Λένοξ Μπούντ μαζὺ μ' ἓνα Στρατάρχη.
Κι' ἀντὶ μ' αὐτὸ νὰ πνίξουν τὸν Ἀγώνα.
Τὸν ἔκαναν τῆς Κύπρου μας Κορώνα.

Ἐκάψαν κάποιο ἀπλὸ Ἀχερωνάρι
καὶ τὸ ἔκαναν ἱερὸ προσκυνητάρη
Νομίζουν πὼς σκοτώσαν τὰ παιδιὰ μας
μὰ ζοῦνε καὶ θὰ ζοῦν μέσ' τὴν καρδιά μας.

Μὲ τὰ παιδάκια παίζαν τοὺς γενναίους
καὶ κάναν τὰ παιδιὰ μας Ἡμιθέους.
Τὸν Εὐαγόρα κάναν κατ' οὐσία
νὰ ζῇ ὡς τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ.

Στὴν Πάφο σκότωσαν τὸ Χριστοφόρου
καὶ τοῦ ἔδωσαν τὴ δόξα πρωτοπόρου.
Καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ ποῦ φερνόταν σὰν Βαστάζος
τοῦ ἔφτυσε μέσ' τὰ μοῦτρα ὁ Τουμάζος.

Στρατοὺς καὶ στόλους οἱ Ἀγγλοὶ ἐκουβαλοῦσαν
καὶ τὰ παιδιὰ τοὺς βλέπαν καὶ γελοῦσαν.
Κι' ἀπ' τὰ σκολεῖά τους ποῦ ἔγιναν κρυψῶνες
τοὺς βάζανε μπροστὰ μὲς τὶς σφεντῶνες.

Καὶ τὰ δεκάχρονά μας κοριτσάκια
στὶς πέτρες τοὺς ἐβάζαν στὰ σοκκάκια.
Μ' ὅλα τὰ στέν - γκάν καὶ τὶς καραμπίνες.
Τὲς ἔκαναν νὰ γίνουν Μπουμπουλίνες.

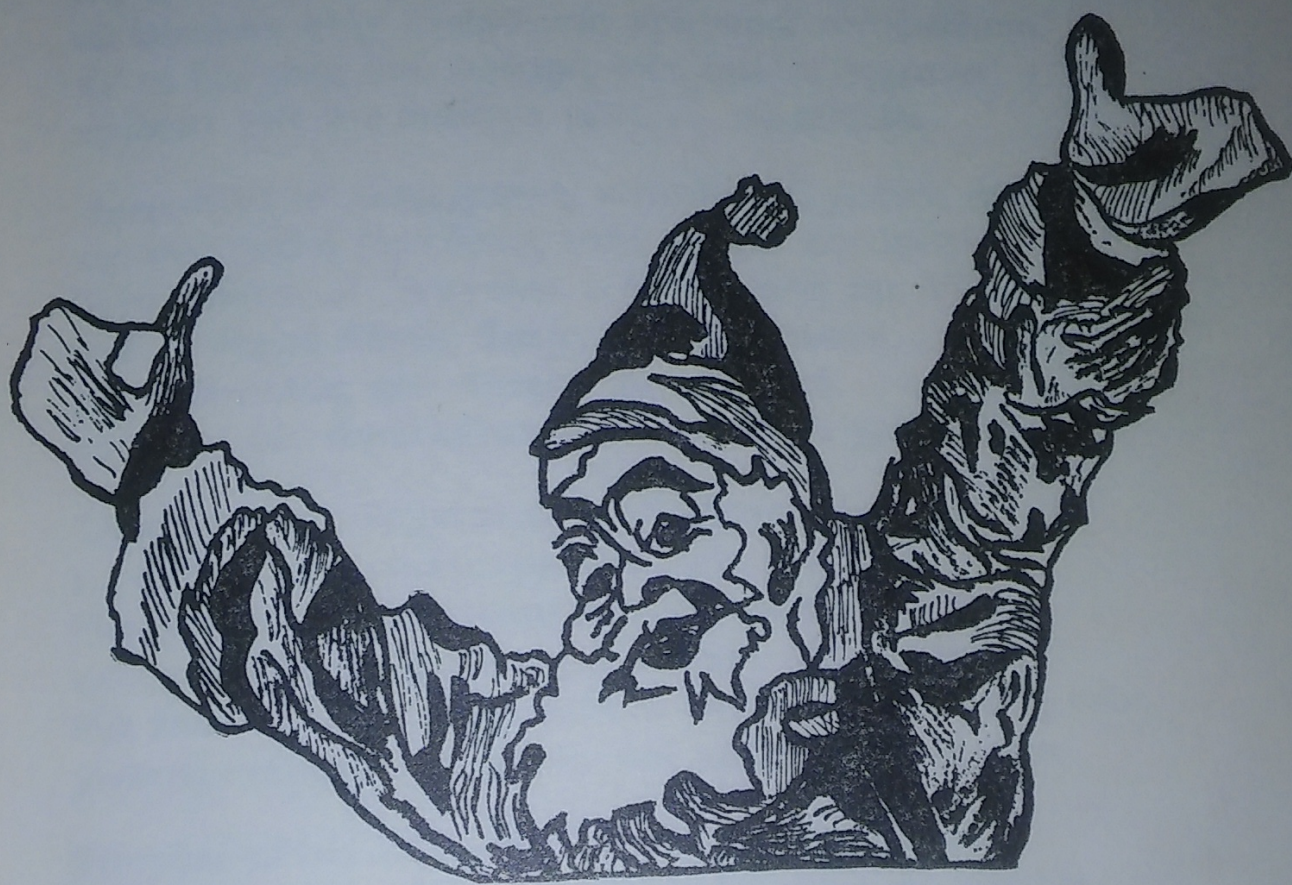
Οἱ Βύρωνες, Κάνιγκες, Κορδικτῶνες
ποῦ μένουν τίμιοι Ἀγγλοὶ στοὺς αἰῶνες
σκύψαν τὰ μέτωπα ἀπ' τὴν ντροπὴ τους
γιατὶ αὐτοὶ εἶν' ἀπόγονοι δικοὶ τους.

Καὶ λένε στοὺς σημερινοὺς Κιοτῆδες
ποῦ γίνανε τῆς Κύπρου οἱ Σταυρωτῆδες.
Κάνατε τὴν Πατρίδας μας μοιραῖα
νὰ γίνῃ τῶν Ἐθνῶν ἡ τελευταία.

Τώρα τῇ Λευτεριά μας ἂν κρατᾶμε
τίποτα σὲ κανένα δὲ χρωστᾶμε
Τὴν ἔχουμε ἀκριβοπληρωμένη
θὰ σᾶς τὸ ποῦνε οἱ Τάφοι οἱ Σκλαβωμένοι.

Κι' οἱ Τάφοι αὐτοὶ ποτὲ δὲ λένε ψέμα
γιατ' εἶναι ποτισμένοι μ' ἅγιο αἷμα.
Καὶ τοὺς κυτᾶει ὁ κόσμος μ' ἀπορία.
Σκαφτῆκαν γράφοντας μιὰν Ἱστορία.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

1958

1959

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχρονιά, κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος.
 Ἡ μίσσες Κάσλ ἐδήλωσε σαφῶς καὶ ἐπιμόνως,
 ὅτι οἱ ῥΑγγλοι ῥΕργατικοὶ ἔχουν ὅλοι διάθεση
 νὰ δώσουνε στὴν Κύπρο μας γρήγορα αὐτοδιάθεση.
 Κι' οἱ Τῶρηδες, ποὺ σοβαρὴ τοὺς δίνουν σημασία
 νοιώσαν γιὰ τὴν διάθεση αὐτὴ... ἀδιαθεσία.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχρονιά, καινούριος, χρόνος φθάνει
 καὶ σύντομα ὁ Μακάριος στὴν Κύπρο καταφθάνει.
 Ἀγάλλονται οἱ ῥΑγγελοι γιὰ τὴν καλὴ τὴν δήλωση
 καί... δίχως ἄδεια, ἀπεργοῦν καὶ κάνουν... διαδήλωση.
 Μὰ ὁ Ντεκτὰς ποὺ πόνεσε μὲ τοῦτο τό... μπερντάχι,
 καθόλου δὲν ἀγάλλεται, ποὺ... «κακὸ χρόνο θά'χει».

ῥΑης Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρία,
 κι' ὅλοι μας περιμένουμε αὐτὴ τὴν εὐκαιρία.
 Πὼς θά 'ναι ἡ περίπτωση ποὺ κάτι πιά θά γίνη
 κι' ὁμαδικῶς θά ψάλλουμε τὸ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη»
 Μὰ ἐκεῖ ποὺ ὅλοι τραγουδοῦν τὴν τύχη, τὴν καλὴ τους,
 γίνεται «κέρφιου» ξαφνικὰ καὶ κόβει ἡ φωνὴ τους.

Βαστάει πέννα καὶ χαρτὶ χαρτὶ καὶ καλαμάρι
 καὶ μὲ τὸν Ράτκτλιφ γρήγορα φθάνουνε μὲ καμάρι,
 καὶ σπάταλα χαρίζουνε ἐλευθεριὰ ἐδῶ πέρα
 καὶ μπουναμᾶ ἓνα σύνταγμα... κουπανιστὸν ἄερα.
 Καὶ ἔτσι πιά δὲ θά 'χουμε κανένα στὸ κεφάλι μας,
 ἀρκεῖ νὰ διαιωνισθῇ... τὸ τωρινὸ τὸ χάλι μας.

Τὸ καλαμάρι ἔγραφε καὶ στὸ χαρτὶ ῥμελέτα
 πὼς ἡ αὐτοκυβέρνηση τὸ λέει νέττα σκέττα,
 πὼς νοικοκύρης θά 'σαι πιά κι' ἀφέντης μέσ' στὸ σπίτι
 ἂν φυσικά, ἐγκρίνεται... ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη.
 Κι' ἀπ' τὴν αὐτοδιάθεση ποτὲ δὲν μᾶς χωρίζουνε
 καὶ πάντοτε κι' αἰώνια θά τὴν... ἀναγνωρίζουνε.

Κάτσε νὰ φᾶς κάτσε νὰ πιῆς κάτσε νὰ τραγουδήσης,
 ἀφοῦ πρῶτα τὴν ἄδεια ἀπ' τὸν Ντεκτὰς ζητήσης.
 Γιατὶ στὸ νέο σύνταγμα... ἀφέντης πιά θὲ νὰ 'σαι,
 ἀλλὰ θὰ παίρνεις ἄδεια... νὰ τρῶς καὶ νὰ κοιμᾶσαι.
 Καὶ ῥπουργὸς θά γίνεσαι μὲ θέση ὑπευθύνου
 ἀρκεῖ μονάχα νὰ μιλᾶς τὴ γλώσσα τοῦ... Λονδίνου.

Πές μας καὶ πόθεν ἔρχεσαι καὶ πόθεν κατεβαίνης,
μὰ μάθε, δίχως ἄδεια στὸν τόπο μας δὲ θγαίνης,
κι' ἔχω καθῆκον ἅγιε νὰ σὲ κατατοπίσω.
'Απ' τὴν Ἑλλάδα ἂν πέρασες... θὰ σὲ γυρίσουν πίσω.
Κι' ἂν δὲν ἔχης «ταυτότητα» στῶν δώρων τὴ ζεμπύλα
ἀμέσως συλλαμβάνεσαι καὶ πᾶς κατὰ τὴν Πύλα.

Μ' ἂν θέλῃς κύρ Βασίλη μου νὰ τὴν περνᾷς ὥραϊα
κάτσε καὶ σὺ στὴν Κύπρο μας νὰ κάνουμε παρέα,
κι' ἂν θέλῃς νὰ 'σαι ἐλεύθερος ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸν τόπο,
καὶ νὰ 'σαι ἀφέντης, καὶ νὰ 'ρῶς, νὰ πίνῃς δίχως κόπο,
ξεμπάρκαρε στῆς Κύπρου μας, ἂν θρῆς, κᾶνα λιμάνι,
καὶ γράφτου... Ἐπικουρικὸς νὰ τὴν περνᾷς κοτσάνι.

Ἀμέσως θὰ θεωρηθῇς δικός μας, συντοπίτης,
μιὰ κι' εἶσαι ἀπὸ γεννησιμιοῦ θέρος Τουρκομερίτης,
ἀφοῦ τὸ λέει κι' ὁ Κουτσιούκ ὁ δόκτωρ κι' ἡ... Ἱστορία
«Ἡ Κύπρος εἶναι Τουρκική, καὶ ἡ Ἑλλάς... Τουρκία».
Καὶ ὁ Ἀρχαῖος Περικλῆς, τὸ λέει τὸ τροπάρι,
κι' ὁ Ὀμηρὸς πού 'ταν... Ὀμέρ, φορούσανε... σιαλθάρι!!

«Ἀπὸ τὴ μάνα μου ἔρχουμαι καὶ στὸ σκολεῖο πηγαίνω»
συγνώμην, ἂν στὰ λόγια σου, Βασίλη, ἐπεμβαίνω,
Μὰ ἂν γυρεύῃς, ἅγιε, σκολεῖα καὶ προκοπές,
Στῆ... Σκάλα καὶ στὴν Ἀκανθοῦ ἔχουν... διακοπές.
Καὶ τὰ παιδιὰ μας τὰ φτωχὰ διά... κατευνασμό,
ὕμνουνε τὸν ἐγγλέζικο... φιλελευθερισμό.

Βασίλη ἂν ξέρεις γράμματα πές μας τὴν Ἄλφα—Βῆτα,
μόλις θὰ θγῆς στοῦ λιμανιοῦ, ἂν ἔρῃς, καμιά προβλήτα,
γιατὶ παιδιὰ πιά δὲ θὰ ἔρῃς νὰ σοῦ τὴν ποῦν ἀράδα,
γιατὶ τὸ Ἄλφα—Ὡμέγα τους ἐδῶ εἶν' ἡ Ἑλλάδα.
Γι' αὐτὸ πού λές τὰ κλείδωσαν τώρα μέσα στὰ σέντε
καὶ τὰ παιδιὰ μας τὰ φτωχὰ κοιμούνται ἀπ' τίς... πέντε.

Ἄν θέλεις νὰ ἐπισκεφθῇς τὰ δάση μας τὰ σπάνια,
πού τὰ ἔχουμε καμάρι μας κρυφὸ καὶ περηφάνεια,
σοῦ λέω πῶς εἶναι ἀσφαλῆ μεθ' ὑπερηφάνειας,
χάρης εἰς τῶν δυνάμεων τὰ μέτρα, ἀσφαλείας.
Ποῦ ἂν ἐφαρμοσθοῦν παντοῦ, ἐν περιπτώσει πάσει,
Οὔτε δεντρὸν νὰ κρεμαστῇς δὲ θὰ ἔρῃς μέσ' στὰ δάση!

Ἄν δῆς, σὰν ἔλθῃς, μερικοὺς ἐδῶ σκελετωμένους,
γυμνοὺς, πεινῶντες, ἄστεγους καί... τετραχιλισμένους,
μὴ πῆς πῶς εἶναι... γυμνιστές. Εἶναι... συνταξιοῦχοι,
ποῦ τοῦ Κουβέρνου ὑπάλληλοι ἦταν... προσοντοῦχοι,
καὶ περπατοῦν τρικλίζοντας καὶ εἰς γραμμὴν πορείας,
εἰς τὰ γραφεῖα γιὰ νὰ πᾶν τὰ τῆς... «Εὐήμερίας».

Κι' ἂν πάλι τὸν Τιμάρημο θέλῃς νὰ συναντήσῃς,
ματαίως τὸ κεφάλι σου θὰ τὸ ταλαιπωρήσῃς,
καὶ ἄδικα τὸν κόπο σου Βασίλη μου θὰ χάσῃς
ἂν... δορυφόρος δὲν εἶσαι, ἴσως καὶ τὸν προφθάσῃς.
Γιατὶ ἐδῶ τὰ ἱνκαμ τάξ κ' οἱ ἄλλοι ὅλοι φόροι
ἔκαναν ὅλους τοῦ... ψωμιοῦ νὰ γίνουν... δορυφόροι.

Κάτσε νὰ φιλοξενηθῇς στὴ γῇ τῇ... μακαρία
πού θὰ ἔρῃς πρώτης τάξεως ἐδῶ, ξενοδοχεῖα,
στὶς Κεντρικές, καὶ στὸ Ξερό, καὶ στὰ Κοράλλια. Κοίτα:
Πύλα, Κοκκινοτριμιθιά, κι' ἰδίως Ὁμορφίτα
πού ὅλοι... «ἐπικουρικῶς» μετὰ πολλῆς σαγήνης
θὲ νὰ σὲ περιποιηθοῦν καί... Ὁμορφος θὰ γίνῃς!

Τὰ δῶρα πού μᾶς ἔφερες Βασίλη, πού τὰ θρῆκες
καὶ κοντραπάντο γιόμισες τῆς Κύπρου τίς προθῆκες
μὲ μπόμπες, στέν γκάν καὶ σπαθιά, ὀβίδες καὶ πιστόλες
καὶ κέρφιου, διατάγματα καί... τρύπιες μεσοσόλες;
Κι' ἔτσι στοὺς πυροβολισμοὺς καὶ στῶν βομβῶν τὴ δίνη
ἂν ζήσει κάποιος θὰ τὸ πῇ τὸ «Ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

Μ' ἂν σιχαθῇς, Βασίλειε, τὴ μακαρία τὴ γῇ μας
καὶ δὲ θὲς νὰ συμμεριστῇς τὴν τύχη τήν... καλή μας,
φεύγοντας μὲ τὰ δῶρα σου, παιγνίδια καὶ τὰ ρέστα,
σταμάτα στὴν Ἀμέρικα, στοῦ ΟΗΕ τὴ Φέστα.
Κι' ὅταν ὀδῇς πῶς κατάντησε τοῦ Ντάλλες τὸ κριτήριο,
κόλλησε στὸ γραφεῖο του ἓνα... ἐνοικιαστήριο.

Καὶ σὰν περνᾷς σταμάτησε λιγάκι καὶ στὴ Λόντρα,
καὶ δῶσε καὶ στοὺς Τόρηδες πού ὅλα τοὺς πᾶνε κόντρα,
γιὰ μποναμά, στὴν Κύπρο μας ἐπιτυχία κι' ἄλλη,
ὅπως αὐτὴ πού πέτυχαν κάποτε στὸ Κανάλλι.
Κι' ἂν δὲν τοὺς φθάνη ὁ Νασσέρ, ὅπου τὸ λέν ἀρχάριο,
πρόσθεσε τοὺς Ἑργατικοὺς μαζί καὶ τὸν Μακάριο.

Καί εἰς τῶν ἐξωτερικῶν τὸν Ὑπουργὸς τὸ Λόγυν
κι' ἐπίσης στῶν ἀποικιῶν αὐτὸ τὸν Λένοξ Μπούντ,
δῶσε... μαχαίρι δίκοπο, τὸ πρόβλημα νὰ λύσουν.
καὶ σὰν τῇ... βασιλόπηττα τὴν Κύπρῳ νὰ καταλάβῃς.
Μὰ πές τους: «Φίλε Ὑπουργέ πρέπει νὰ καταλάβῃς,
ὅτι, ἂν δώσης... μάχαιραν, καὶ μάχαιραν θὰ λάβῃς.

Στὸν Ὑπουργὸ γιὰ τὰ λεφτά, τῆς λίρας τὸν προστάτη
πές του «Ἄρον τῇ λίρα σου φίλε καὶ περιπάτει»
κι' εὐχῆσου του ἐκ μέρους μας κόλπα νὰ ἔβρῃ ποικίλα,
ἴσως καὶ τῆς στερλίνας του κόψη τὴν κατρακύλα.
Κι' ὅταν τὰ κἀνὲ μούσκεμα μὲ τὴν πολλή του πείρα
ὅλος ὁ κόσμος θὰ τοῦ πῇ «Ὁ νοῦς σου καὶ μιὰ λίρα».

Μὰ ὅταν φύγῃς «Ἀγίε, πάρ' καὶ τὸ Ρένταγουεῦ
λιγάκι ἀπὸ τὸν τόπο μας νὰ εἶναι... αἰγουεῦ
Κάν' τον στὸ Χάρντιγκ μπουναμὰ μὲ τὴ γνωστή του πείρα
γιὰ νὰ τὸν διορίσῃ αὐτὸς στὴν Τράπεζα κλητῆρα.
Καὶ πές, πὼς λυπηθήκαμε πού πῆραν κατρακύλα
πρὶν νὰ μᾶς κλείσουν ὅλους μας ὁμαδικῶς στὴν Πύλα.

Στὸν Μεντερὲς τὸ λιονταρὴ πού ἔλυσε τὸ ζουνάρι
καὶ τῇ Συρία ἐπιθυμεῖ δακαῶς νὰ πάρῃ,
δῶς' του κι' αὐτοῦ τοὺς ἀσπασμοὺς τοῦ Νάσσερ τοῦ Ἀράπη
καὶ τοῦ γνωστοῦ μας τοῦ Χρουτσιώφ τὴν... ἄδολη ἀγάπη.
Καὶ πές του πὼς ὡς πού νὰ πᾶ' καὶ νὰ ἴλθῃ τὸ χαμπάρι,
θὰ πάῃ τὸ μισοφέγγαρο ἀναυλα στὸ... φεγγάρι.

Στὸν ἄλλο τὸν παλληκαρᾶ τὸ φίλο μας Πινῶ
πού ὅλους τοὺς Γάλλους ἔκανε νὰ λέν: «Ἀμὰν πεινῶ»,
δῶς' του, κι' ἐκείνου μιὰ εὐχή νὰ πάθῃ τὸ χουνέρι
κι' ὅ,τι ἐπάθῃ στὸ Σουέζ νὰ πάθουν καὶ στ' Ἀλγέρι.
Γιατὶ οἱ Ἀλγερίνοι λέν, στὴ θράση τοῦ πολέμου,
ὅ,τ' εἶπε τοῦ Μολλέ ὁ Νάσσερ: «Μολῶν λαθέ... Μολλέ μου».

Στοὺς Ἀγγλοὺς διαπλανητικὸ χάρις' ἓνα καράβι,
γιατὶ τώρα ὁ Ἐθνικισμὸς κόβει γραμμὴ καὶ ράβει,
κι' ὅλο τοὺς σφίγγει τὸ λαιμὸ σὰν τρομερὸ χταπόδι
κι' ἀπὸ τίς ἀποικίες τοὺς σύντομα παίρνουν... πόδι.
Μιὰ καὶ τὸ συνηθίσανε καὶ τό'χουν γιὰ καμάρι
νὰ κάνουνε ἀποικισμὸ κάπου πᾶ' στὸ φεγγάρι.

Ἄν τύχῃ στὸ ταξίδι σου περνᾷς κι' ἀπ' τὴ Ρουσία
νὰ πῆς πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν Χρουτσιώφ καὶ σία
κι' ἂν τύχῃ καὶ περισσεύῃ κανέναν δορυφόρο
μιὰ καὶ τοὺς ρίχνει ὁμαδικῶς, συχνά κι' ἀδιαφόρως
νὰ μᾶς τὸν κάνει μπουναμὰ κανένα ὑπεράριθμο
ἴσως καὶ τὸν ἱπτάμενο πιάσουμε τόν... Τιμάρημο.

Πές του, νὰ κάνει μπουναμὰ στὸν «Αἶκ μιὰ ρουκέττα
μιὰ πού δὲν τὰ κατάφερε τὸ λέμε νέτα σκέτα,
νὰ στείλῃ στὸ διάστημα κι' ἐκεῖνος δορυφόρον
κι' ὁ κόσμος ξεκαρδίζεται μαζί του κατὰ κόρον,
νὰ τὸν «κουντήσῃ» ὁ Ρούσικος ἔτσι γιὰ καμμιά ὥρα
ὡς πού εἰς τὸ διάστημα νὰ πάρῃ κάποια φόρα.

Ἀπ' τὴν Ἀθήνα σὰν περνᾷς καὶ θρῆς ἐκεῖ παρέα,
χάρισε στὸν Καραμανλῇ τὸν φίλο Παπαντρέα
καὶ πές τους, εἰς τὴ σκέψη τους πάντα ἢ Κύπρος ν' ἄρχῃ
καὶ μὲ σολίστα ἄξιο τῆς Κύπρου τὸν Ἐθνάρχη,
ὅλοι μαζί «συμφωνικῶς» νὰ παίζουνε μαζί του
καὶ ἂς ἀφήσουν τὸν Σαρπέρ... νὰ παίξῃ τό... θιολί του.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος,
καὶ ὅλοι μας φωνάζουμε ὁμαδικῶς κι' ἐντόνως,
πὼς μόνο ὅταν μείνουμε ἀφέντες στὸ νησί μας
δίχως πιά διατάγματα νὰ πνίγουν τὴ φωνή μας,
κι' ὅταν ξένος στὸν τόπο μας κανέναν δὲ θὰ μείνῃ
τότε κι' ἐμεῖς θὰ ψάλλουμε τὸ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

Α Η Σ Β Α Σ Ι Δ Η Σ
1959

Ἀρχιμηνιά κι' Ἀρχιχροινιά καὶ φέτος ὅπως πρῶτα
ἀνάθουνε γιορταστικὰ πολύχρωμα, τὰ φῶτα,
νοιώθουνε ὅλοι τὴ χαρὰ στὰ σπίτια καὶ στὰ κέντρα,
μόνο ἐμεῖς τὴ νοιώθουμε τοῦ Ἑγγλέζου τὴ βουκέντρα.
Ὅλοι τοὺς λένε «Εὐτυχὲς νὰ ἴναι τὸ νέον ἔτος»
μὰ ἐδῶ στὴν αἱματόβρεχτη τὴν Κύπρῳ ἀντιθέτως,
θλέπουμε νὰ ῥχεταὶ στυγνὸς ἀκόμα ἓνας χρόνος,
καὶ φαρμακώνει τίς ψυχὲς γιὰ τὴ σκλαβιὰ ἓνας πόνος.

'Αρχιμηνιά κι' 'Αρχιχροινιά παντοῦ χαρᾶς τραγούδια
μὰ ἐδῶ στήν Κύπρο, νεκρικά σκορπίζουνε λουλούδια
στο Σπήλιο ἐκεῖ στὸν Μαχαιρᾶ κι' ἐκεῖ στὸν 'Αχυρῶνα,
στοῦ Μάτση τὸ κρησφύγετο, πού τὰ 'χουμε κορώνα.
'Αρχιμηνιά κι' 'Αρχιχροινιά τὰ σπίτια ὅλα γιορτάζουν
μὰ ὁλονῶν τὰ θλέμματα ὅλο στοργή κοιτάζουν
στοῦ Φοῦτ τὰ κρατητήρια πού ἡ Νηότῃ μας στενάζει
ἐνῶ μὲ τὴ φαμίλια του ὁ σέρ ὁ Φοῦτ γιορτάζει.

'Αρχιμηνιά κι' 'Αρχιχροινιά κι' ἀρχή γιὰ νέα δῶρα,
πού ὁ φίλος μας ὁ σέρ ὁ Φοῦτ, πού πιά τὸν 'πῆρε ἡ μπόρα,
θὰ μᾶς προσφέρει προσεχῶς, δείγμα σαφοῦς φιλίας
μὲ νέους περιορισμούς στὰ μέτρα..... ἀσφαλείας,
καὶ δι' ἐξουδετέρωσιν κατηγορητηρίων
θὰ ἀπολύσει..... δυόμιση ἐκ τῶν κρατητηρίων,
Μὰ μήπως παρεξηγηθεῖ ἀπ' τὸν Κουτσιούκ καὶ Σία
θὰ θάλει κέρφιου στοὺς Ρωμηοὺς σ' ὅλη τὴν ἀποικία.

'Αρχιμηνιά κι' ὁ χρόνος μας ἀρχίζει τώρα ὁ νέος,
νέες δηλώσεις θὰ σκορποῦν τὸν φόβον καὶ τὸ δέος,
πού θὰ τίς κάμει ὁ Ντάρλιγκ μας ὁ στρατηγὸς ὁ φίνος
κι' ἡ ἀτμόσφαιρα θὰ..... μυρωθεῖ πάλιν ἐπικινδύνως.
Γιατὶ μὲ στόμφο θὲ νὰ λέει ὅπου σταθεῖ καὶ κάτσει
πὼς σκότωσε..... ἀπὸ μακρυὰ στὸ Δίκωμο τὸν Μάτση.
Κι' ἐνῶ ἀπειλεῖ ἐκτέλεσιν κι' ἄλλου ἄθλου παρομοίου
τοῦ κλέβουν τίς ἐκρηκτικὲς ὕλες ἐκ τοῦ Χρωμίου.
Κι' αὐτὸς μόλις τὸ ἔμαθε ἀφρίζει καὶ λυσσάει
καὶ τὴν ΕΟΚΑ, φρικασέ λέει πὼς θὰ τὴν φάει
μὰ ὁ 'Αγιος ὑπομονή τοῦ λέει πὼς πρέπει νὰ 'χει
γιατὶ ἡ ΕΟΚΑ εἶναι..... βαρειά γιὰ ἐγγλέζικο στομάχι.
Στομαχικὸ γιὰ μπουναμά τοῦ λέει νὰ δοκιμάσει
μήπως τὴν ΕΟΚΑ τρώγοντας θὰ..... βαρυστομαχιάσει,
μιά πού μὲ τοὺς..... ἐπιστημονικοὺς τρόπους πού καταβάλλουν
σκοτώνουν ἕνα ἀπὸ μακρυὰ καὶ δέκα ξεπροβάλλουν.

'Αρχιμηνιά κι' 'Αρχιχροινιά καὶ πάλι ξημερώνει
καὶ κάθε 'Ελλην Κύπριος τίς τσέπες του κλειδώνει
μήπως τυχὸν ἐρευνηθεῖ..... δίχως τὴ χρήση βίας,
ἀπὸ τίς τόσο..... τίμιες Δυνάμεις 'Ασφαλείας.
Γιατὶ ἂν διαμαρτυρηθεῖ πὼς κλέβουν τὰ λεφτά του
παθαίνει ἀπὸ..... συγκοπή καὶ..... σπᾶνε τὰ πλευρά του.
Κι' ὁ Φοῦτ μας δικαιώνεται μὲ τὸ βιολὶ πού παίζει
πὼς δὲν κάμνει ἄλλος στρατὸς ὅσα ἐδῶ οἱ 'Εγγλέζοι.

'Αρχιμηνιά κι' 'Αρχιχροινιά καινούργιος χρόνος πάλι
νέες λογοδιάρροιες ὁ Φοῦτ θὰ μᾶς προβάλλει
κι' ὅπως τὸν κάθε Κύπριο τὸν θεωρεῖ γιὰ βλάκα
θὰ θάλει στὸ γραμμόφωνο πάλιν τὴν ἴδια πλάκα.
Θὰ πῇ «θὰ σᾶς σκοτώνουμε ἐμεῖς φῖνα κι' ὠραία,
βία ὅμως ἐκ μέρους σας εἶν' καταδικαστέα,
γιατὶ ὅλοι θὰ πεθάνετε..... ἐκ «φυσικῶν αἰτίων»
μετὰ σπασμένων τῶν πλευρῶν οὐ μὴν καὶ τῶν κρανίων.

'Αρχιμηνιά κι' 'Αρχιχροινιά κι' ἐκλείσει πάλιν φέτο
μὲ τὸ ἀμερικάνικο ὅπως συνήθως θέτο
τὸ ἄμοιρο Κυπριακὸ πού πέντε χρόνια τώρα
ζητᾷ κάποια δικαίωση γιὰ τὴ μικρὴ μας χώρα.
'Εκλείσει διὰ ψηφίσματος στείρου μὰ καὶ κακόσμου
πρὸς δόξαν μὰ καὶ..... φτύσιμο τοῦ.... «ἐλευθέρου κόσμου».

'Αῆς Βασίλης ἔρχεται πάλιν ἐκ Καισαρείας,
καὶ δρᾷττεται ὁ 'Αγιος αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας
νὰ πάη καὶ στὸν Ο.Η.Ε. ν' ἀκούσῃ τί θὰ γίνη
γιὰ νὰ σωθοῦνε... ἡ Τιμή... καί... ἡ Δικαιοσύνη.
Κι' ἀκούει νὰ ψέλνει ὁ Ζορλοῦ μὲ τὸν σέρ Νόπλ τὸν πόντο
κι' ὁ Κάμποτ Λότζ ὁ... οὐδέτερος νὰ τοὺς κρατᾷ σεκόντο,
καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς τῆς συναυλίας
φωνάζουν οἱ 'Αμερικανοί... τοὺς Μάγους ἐκ... Περσίας.
Καὶ λέει ὁ Νόπλ: «Προσέξτε γιατί ἂν δὲν σᾶς πείσω
νὰ κάνετε ὅτι θέλω ἐγώ, θὰ σᾶς εἰδοποιήσω
πὼς πόλεμος ἐμφύλιος θὰ γίνῃ παραχρῆμα
ἂν γιὰ αὐτοδιάθεση κάνετε κι' ἕνα θῆμα.
Γι' αὐτὸ νὰ εἰσθε θέβαιοι, καὶ παίρνω τὴν εὐθύνη
γιατὶ τὸ πᾶν ὁ ἀγγλικὸς ὁ νοῦς θὰ διευθύνει.
Σᾶς λέω θὰ γίνῃ ἐμφύλιος καὶ δὲν θὰ προφητέψω
ἀφοῦ ἐγώ ὁ ἴδιος θὰ σᾶς τὸν μαγειρέψω».
Κι' εὐθὺς προσθέτει ὁ Ζορλοῦ: «Νὰ πάρετε χαπάρι
πὼς εἴμαστε ὅλοι ἥρωες σὰν τὸν... Μπαϊρακτάρη
καὶ σὰν τὸν Λάλα Μουσταφᾶν καὶ ἄλλους 'Ισλαμίτες
ὅπως ὁ Μουσελίμαγας κι' ὅλοι οἱ... Κιονελίτες,
καὶ θρύλους ἔχουμε πολλοὺς πρὸς δόξαν τῆς φυλῆς μας.
ὅπως εἶν' τὰ Χασαμπουλλιά κι' ὁ... 'Αλῆ Τσιελεπῆς μας.
Κι' ἔτσι πού μᾶς ὀπλίσανε οἱ ξένοι, μάνι-μάνι
ὅλοι οἱ... ἄοπλοι Ρωμηοὶ θὰ γίνουνε κουρμπάνι.
Καὶ ἂν τυχὸν κάνας Ρωμηὸς βρεθεῖ νὰ ν' ὀπλισμένος
στὶς κεντρικὲς θὲ νὰ βρεθεῖ ἀφεύτκως... κρεμμασμένος.

Κι' ὁ Ἅγιος λέει ὁ ἄμοιρος: "Ἄς ἔχανα τὸ φῶς μου
παρὰ νὰ δῶ τέτοια ντροπὴ τοῦ... «Ἐλευθέρου(;) Κόσμου»
Καὶ μὲ ἀπογοήτευση ἀλλὰ καὶ ἀηδία
γι' αὐτὴ τὴν Ἀγγλοτουρκικὴ πού 'νοιωσε δυσωδία,
δίνει στοὺς δυὸ ἕνα μπουναμὰ ὄχι συνηθισμένον
ἀπὸ πεντέξη... φάσκελλα καὶ τὸν Ἰνδὸ τὸν Μένον.
Γιὰ νὰ φανῇ καὶ νὰ γραφῇ στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων
πὼς βρέθηκε ἕνας τίμιος ἐν μέσῳ ἀπατεῶνων.
Μὰ ὁ Κάμποτ Λότζ σὰν τὸ 'μαθε πολὺ τοῦ κακοφάνη
τῆς... Λευτεριάς κραδαίνοντας τὸ φωτεινὸ στεφάνι,
λέει: «Ἀνάγκη νὰ δοθῇ κάθε... Ἐλευθερία
... στοὺς Ἀγγλους νὰ τιμενωθοῦν στὴ Γῇ τῇ Μακαρία,
τῆς Ἀγγλικῆς τῆς Λευτεριάς θὰ 'μαστε οἱ προστάτες
γιὰ νὰ τὴν προστατέψουμε ἀπὸ τοὺς... «τρομοκράτες».
Γιατὶ ὁ Κρούτσιεφ βρὲ παιδιὰ φαίνεται πὼς δὲν παίζει
κι' ἀλλοίμονο ἂν ἔλθουνε στὸν Ο.Η.Ε. οἱ Κινέζοι».
Καὶ τὸ ἀγαλμα τῆς Λευτεριάς τὸ ἄμοιρο κι' ἐκεῖνο
γυρίζει πιά τὰ μοῦτρα του στὴ Μόσχα στὸ... Πεκίνο.

Ἡ Βασίλη βασιλῆα πὲς μας τὴν Ἀλφα—Βῆτα,
μ' ἀπ' τῆς παιδείας μας τὰ Χέτ πρῶτα τὴν ἄδεια ζήτα,
γιατὶ ὅτι πεῖς κι' ὅτι σκεφθῇς στὴ γῇ τῇ μακαρία
μπορεῖ νὰ εἶναι ὑποπίο εἰς τὴν λογοκρισία,
κι' ἂν σ' ἀνακρίνουν εὐγενῶς ἐκεῖ στὴν Ὀμορφίτα
δὲ θὰ σοῦ μείνει πιά φωνὴ νὰ πῆς τὴν Ἀλφα—Βῆτα.
Κι' ἂν τύχη καὶ διηγηθεῖς αὐτὴ τὴν ἱστορία
πᾶς παρευθὺς στίς Κεντρικὲς γιὰ... ψευδομαρτυρία.
Καὶ παραδόξως θὰ βρεθεῖς μ' ἐφτὰ πλευρὲς σπασμένες
ὑπὸ συνθήκες ἄγνωστες καὶ μᾶλλον μπερδεμένες
καὶ στὸ κρανίῳ κάταγμα μετὰ αἱμορραγίας
πού θὰ 'ναι οἱ συνέπειες... «ὄχι ὑπερμέτρου βίας»,
καὶ θὰ 'σαι μᾶλλον τυχερὸς σὰν ἕνας τῶν Ἀγίων
ἂν δὲν πάθης... συγκοπὴν ἐκ «φυσικῶν αἰτίων»,
κι' ἂν δὲν σὲ πιάσει, Ἄγιε, καὶ σὲ ἡ ἐπιδημία
πού «Υποαραχνοειδῆ» τὴν λέν αἱμορραγία.

Βαστάει πέννα καὶ χαρτί, χαρτί μεγάλες στίβες,
νὰ γράψῃ ὅσα κλέψανε οἱ Ἀγγλοι... Εὐπατρίδες
πού ὅταν σ' ἐρευνήσουνε εὐθὺς καὶ στὸ μομέντο
κι' Ὠνάσης νὰ 'σαι ἡ Νίαρχος θὰ βγάλεις... φαλλιμέντο.
Μ' ἂν ἡ κλοπὴ ἀποδειχθῇ κι' ὁ κόσμος τὴν πιστέψει
θὰ πάρης δέκα στὰ ἑκατὸ ὅσων σοῦ ἔχουν κλέψει.

Γι' αὐτὸ κι' οἱ ἐπιχειρήσεις τοὺς πού γίνε τόσοσ νόρος
'γίνανε... «ἐπιχειρήσεις» τὰ μάλα... κερδοφόρος.

Μὰ πρόσεξε Βασίλειε, πού μᾶς ξανά 'λθες πάλι
μήπως δεχθεῖς ἀνύποπτος ἀπάνω στὸ κεφάλι
ἀπὸ τὰς μάλα εὐγενεῖς Δυνάμεις Ἀσφαλείας
«εὐδοξία... περιττώματα» χάριν φιλοξενίας.
Μ' ἂν σοῦ συμβῇ μὴ ἐκπλαγῇς, στὸ δρόμο σου ξεκίνα
καὶ μὴ ζητᾷς στὴν κοπριά τριαντάφυλλα καὶ κρῖνα.
Ὁ ἐγγλέζικος πολιτισμὸς μὴ στάξει καὶ μὴ βρέξει
ἀλλοίμονο κατάντησε σὰν τοῦ Καμπρόν τῇ λέξη.
Βιάσου ὅμως Βασίλειε τὰ δῶρα σου νὰ δώσεις
καθ' ὅτι εἶν' ἀμφίβολο ἂν θὰ τὸ κατορθώσης
γιατ' ἴσως σὲ συλλάβουνε καὶ σὲ φορτώσουν στίβα
μ' ἄλλους καμιά σαρανταριά γιατί μοιάζεις... τοῦ Γρίβα,
κι' ἂν ἔχῃς τύχη νὰ μπλεχθῇς σὲ τέτοια ἱστορία
δὲν θὰ προφθάς Ἄγιε νὰ πᾶς στὴν Καίσαρσία.

Καὶ 'σὺ τὰ κοκκαλάκια σου ἐδῶ θὲ νὰ τ' ἀφίσης
τίς φόρσες τίς σεκιούριτυ διὰ νά... δυσφημίσης.
Καὶ ὅπως εἶσαι Ἄγιε κι' ἐσὺ μὲ γενειάδα
καὶ μάθουν πὼς ἐπέρασες τυχὸν ἀπ' τὴν Ἑλλάδα,
κι' ἐπειδὴ μοιάζεις μὲ παπᾶ, ἔχω μεγάλη ἔννοια
ὅτι στὸ τέλος Ἄγιε θὰ μείνης... δίχως γένεια.

Κάτσε νὰ φᾶς κάτσε νὰ πιῇς κάτσε νὰ τραγουδήσης
καὶ ὅσο γιὰ κατάλυμα νὰ μὴν ἀνησυχῇς
γιατὶ ἐφρόντισαν ὁ Φούτ-Ντάρλιγκ καὶ συντροφία
νὰ κτίσουνε... φιλόξενα παντοῦ... ξενοδοχεῖα.
Μὰ πιὸ μοντέρνο ἀπ' ὅλα τοὺς πού ὅποιος τ' ἀκούσει τρέμει
ἦταν ἐκεῖνο πού 'χτισαν στὴν Πάφο στὸ Πολέμι,
μὲ σχέδιο πού ἔφεραν ἀπὸ τοὺς Μάου—Μάου
πού 'μπρός του τύφλα νὰ 'χουνε ἐκεῖνα τοῦ... Νταχάου.

Καλῶς ἦλθες Βασίλειε τὰ δῶρα σου νὰ δώσης
κι' ὅτι τοῦ λείπει καθ' ἑνὸς νὰ τοῦ τὸ συμπληρώσης
μὰ μὴ φερθεῖς στὴ μοιρασιά ἀτίμως κι' ἀνικάνως
ἐκτὸς ἂν ἐκατάντησες κι' ἐσὺ... Ἀμερικάνος.

Καὶ πρῶτα γιὰ τὴν Κύπρο μας δῶσε Ἄγιε Βασίλη
τῆς Λευτεριάς ἡ χαραυγὴ σύντομα ν' ἀνατείλῃ
μὰ Λευτεριάς ὄχι ὅπως λέν οἱ Ἑγγλέζοι στὸ Λονδίνο
κι' ὁ Ντάλλες στό... «Ἐλεύθερο» σὰν λέει Βερολίνο.

Δώσε στους 'Αμερικανούς να πάνε στη Σελήνη
να πάνε όμως δλοι τους ρουθούνι να μή μείνη
κι' αν πάρουν και τους Βρεττανούς θά 'ναι φίνα κι' ώρα
κι' ως πάρουν και τόν Μεντερές να κάνουνε παρέα.
"Αν και λυπούμαι ειλικρινώς τὸ ἄμοιρο φεγγάρι
γιατί ὁ φίλος μας Κουτσιούκ θά θέλει νά τὸ πάρη
ἀν' ὄχι δλο, τὸ μισό, θά πεί πὼς εἶν' δικό του
ἀφοῦ τό... μισοφέγγαρο τό 'χει γιὰ σύμβολό του.

Στους "Ελληνες πολιτικούς τῆς Κύπρου τοὺς προμάχους
λίγο... κουράγιο χάρισε νά... φτύσουν τοὺς Συμμάχους
νά δείξουνε τὸν ἀνδρισμὸ Ρωμηῶν, στὸ κάτω κάτω,
μπροστὰ στοὺς... σωματέμπορους ποὺ θρίσκονται στὸ Νάτο.

Εἰς τὸν Μακμίλλαν χάρισε τοῦ "Ηντεν τά... καλὰ του
καὶ στὸν 'Αἰζενχάουερ νά κάτσει πιά στ' αὐγά του.
"Ενα ζουρνέ στὸν Κάμποτ Λότζ τῇ νίκη νά γιορτάση,
καὶ εἰς τὸν Ντάλλες... ἀνθρωπιὰ γιὰ τὴν ἔχει χάσει.

Στὸν Ντάρλιγκ δῶσε, τό... σκληρό, μιὰ ὁδοντοστοιχία
δλα τὰ τρομοκρατικὰ γιὰ νά μασᾶ στοιχεῖα,
μιὰ πού 'ναι πιά πασιφανές καὶ τὸ γνωρίζει ἤδη
πὼς ἢ 'Εόκα εἶν' γι' αὐτὸν πολὺ σκληρὸ καρύδι.

Στὸν Φούτ δῶσε παράσημα πολλὰ ἐν κατακλεῖδι
νά δίνη σ' ὅσους... κλέβουνε λεφτὰ καὶ ἄλλα εἶδη,
καὶ στὸν ΟΗΕ τῇ δήλωσιν τοῦ Κίκη μας καὶ μόνον
πὼς εἶναι Λέσχη Διεθνῶν Κοινῶν 'Απατεῶνων.

Στὸν Φούτ ἀκόμα χάρισε, πού ἄλλο τι δὲν κάνει
νά λέει πὼς μὲ τὸ σχέδιο κανέννας μας δὲν χάνει,
ἓνα ψαλτήρι καινουργές μετὰ ψαλμῶν σωρείαν
ἀλλὰ καὶ τὴν «'Αμαρτωλῶν χάρισε Σωτηρίαν».
"Ὅμως καὶ κάποια Τράπεζα δῶσε του νά ὑπάρχη
ὅπως αὐτὴν πού δώσανε κάποτε στὸν Στρατάρχη,
γιατί τῶν... γιοφυριῶν, κακὸς φάνηκε οἰκοδόμος
κι' ἀφεύκτως θά τοῦ χρειασθεῖ, ἐλπίζομεν συντόμως.

Στὸν Χάρτινγκ τὸν Στρατάρχη μας πού λύσσαξε στὴ Λόντρα
καὶ γιὰ τὴν Κύπρο διαρκῶς γαυγίζει πάντα κόντρα,
ἔνανε ἀντιλυσσικὸ ὄρρο κάποιος νά δώσει
γιατί μπορεῖ τῇ γλώσσᾳ του νά 'χει ἴσως δαγκώσει,
κι' ἐπάνω εἰς τὴν κρίση του πού ἐξεδηλώθη ἤδη
ἀπ' τὸν καιρὸ πού ἔπνιξε καὶ τὸν Παλληκαρίδη,

θὲ πείλει καὶ τὸν Λένοξ Μπόρντ, μὲ τὴν πολιτικὴ του,
ἀφοῦ μεταβῶσε σ' αὐτὸν τῇ... λύσσα τῇ δικῇ του.

Δῶσε "Αγίε Βασίλειε δῶρον πολλῶν σωρείας
εἰς τίς κοινὰς λεγόμενες Δυνάμεις 'Ασφαλείας,
γιὰ μπουναμάδες μαγαζιά νά... κλέβουν δτι θροῦνε
ἴσως τότε τοὺς... ἀσπλους πάφουν νά ἐρευνῶνε,
καὶ πορνοφιλία μερικὰ καὶ τρόφιμα συνάμα
ὡς ὑποπτα νά... συλληφθοῦν ἀμέσως κι' ἐν τῷ ἄμα,
κι' ὁ Φούτ νά θιλέπει δλ' αὐτὰ μετ' ἀδιαφορίας
ὡς δείγμα ἐντιμότητος τῆς... Αὐτοκρατορίας.

Δῶσε καὶ στοὺς 'Εργατικούς, μιὰ καὶ τὸν κόβο 'ρίξαν
νὰν σταθεροὶ καὶ τίμιοι σ' δτι διακήρυξαν,
κι' ἡ ἱστορία νά πεισθῇ, γιὰτί ποτὲ δὲν παίζει,
ὅτι ἀκόμα ὑπάρχουνε καὶ τίμιοι 'Εγγλέζοι.

Εἰς τὴν ἐδῶ κυβέρνησιν καὶ δὴ τὴν ἡγεσίαν
δῶσ' τῆς κανένα Κύπριον διὰ... συνεργασίαν
ἴσως καὶ τὴν ἀντίδραση στὸ τέλος καταστελεῖ
γιατί μὲ τὸν... «συνέταιρο» θά γίνουने ρεζίλι.
'Αλλὰ φοβοῦμαι, "Αγίε, πού δσο καὶ νά ψάξεις
καὶ ἂν εἰς ὅλες τίς γωνιές τοῦ σάκκου σου κυτάξεις
δὲ θά 'θρεις τέτοιον Ρωμῆ γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία
κι' ἔτσι «ὁ Συνεταρισμός» θά μείνη... θεωρία,
θὰ μείνει μόνο... «εὐφάνταστος» μὲ δίχως σημασία
καὶ στοῦ Μακμίλλαν μοναχὰ θά ζῇ... τῇ φαντασίᾳ.

Μὰ στεῖλε κι' ἄλλους στρατηγούς ἀπ' τὰ ἐπιτελεῖα
γιὰ νά 'χει... στρατιωτικὴ... ὁ στρατὸς πρωτοβουλία
μιὰ καὶ χιλιάδες πέταξαν γιὰ νά πεινοῦν στίς στράτες
καὶ τῆς 'Εόκα ἐπλήθυναν ἔτσι τοὺς... «τρομοκράτες»
καὶ πὲς τοὺς μιὰ κι' αὐξήσανε τὸ μῖσος καὶ τὰ πάθη
«Μὴ κλαῖς κουκκούφα τὰ 'παθες μόνο τὰ θέλεις πάθει».

Εἰς τὸν Κουτσιούκ, πολιτικὴ χάρισε καριέρα
καὶ μιὰ πού ὁ νοῦς του γιόμισε κουπανιστὸν ἀέρα
πὲς του τὴν παροιμία μας ν' ἀκούσουν κι' οἱ 'Αγάδες
«Τζὴ Μαρικκοῦ τὸν ἄντραν τῆς μὲ τοὺςπραματευτάδες».

Σὲ 'κείνους ὅπου διαρκῶς μιλοῦνε γιὰ τῇ... «θία»
δῶσ' τοὺς κι' αὐτοὺς γιὰ μπουναμὰ μιὰν ἄλλη παροιμία
ἴσως καὶ νοιώσουν ἐντροπὴ στὸ τέλος καμιά στάλα
«Εἶπε κι' ἐδῶ ὁ γαῖδαρος τοῦ πετεινοῦ κεφάλᾳ».

Εἰς ὅλα τὰ ἀραβικά τὰ κράτη νὰ τοὺς δώσῃ
ἓνα Νάσερ γιὰ Πρόεδρο ἰσως καὶ τὰ γλυπτά
ἀπὸ τὴν Ἀγγλοαμερικανὸν σὰν λένε... προστασία
νὰ δοῦνε Θεοῦ πρόσωπο καὶ κάποια ἐλευθερία.

Ἐν γένει στὴν Ἀμερικὴ πού εἶναι ἀπ' τὴς μεγάλης
Δυνάμεις, δώσε μπουναμά ἀκόμα ἓνα... Ἠτάλλες
γιὰ νὰ μὴν ἀπομείνῃ πιά σκιά ἀξιοπρεπείας
καί... τελευταία νὰ γενεῖ χώρα... ἠθικῆς ἀξίας.
Κι' ἔτσι ὅλες οἱ Λαϊκὲς τότε Δημοκρατίες
κι' ὁ Κρούσιεφ θὰ σοῦ στείλουνε θερμὲς εὐχαριστίες
μέ τέτοιους, νὰ μὴ βασκαθοῦν, τῆς λευτεριάς προμάχους
δὲ βρίσκουνε πιὸ σίγουρους τὰ Σοβιέτ... Συμμάχους.

Σὲ μᾶς ἓνα τόνο... σίελον, μὴ παραπονεθοῦμε
πὼς δὲν τοὺς... φτύσαμε ἀρκετὰ γιὰ νὰ μὴ... βασκαθοῦν.

Στὸν Κίκη μας τὸ Δήμαρχο πού ἡ γλῶσσα του εἶναι κόμπρα
καὶ τοὺς τὰ λέει τοὺς... φίλους μας κατάμουτρα καὶ ντόπρα
κι' ὅλο στὴ φόρα ἀφοβα τὶς βγάζει τὶς πομπές τους
καὶ δὲν τοῦ καίγεται καρφί γιὰ ὅλες τὶς ἀπειλές τους,
χάρισε ἓνα μεγάλφωνο νὰ πεῖ ὅσα προκάμει
παντοῦ εἰς τὸ Παγκόσμιο ρεζίλι νὰ τοὺς κάμει.

Στοὺς... φίλους μας τοὺς Τόρηδες δώσε ὅτι τοὺς ἀνήκει
νὰ πάρουνε... «ἐλεεινὴ» ἐκλογικὴ μιά... νίκη,
καὶ τέτοια νὰ πετύχουνε στίς ἐκλογές μαυρίλλαν
πού οὔτε βουλευτὴς νὰ θγεῖ ὁ... ἔντιμος Μακμίλλαν,
καὶ ὅλα τοῦ Ὑπουργικοῦ, τὰ μέλη, Συμβουλίου
ὅλοι μαζὺ νὰ μείνουνε... «ἐκτὸς Κοινοβουλίου».

Ἀρχιμηνιά κι' Αρχιχροινιά καινούργιος πάλι χρόνος
κι' ἡ Κύπρος μας ἀλύγιστα, σκληρά, καὶ ἐπιμόνως,
κι' αὐτὸ τὸ χρόνο σὰν καὶ πρὶν περήφανη καὶ πάλι
κι' ἄς εἶναι κι' αἱματοβρεχτὴ δὲ σκύβει τὸ κεφάλι.
Ἀρχιμηνιά κι' Αρχιχροινιά κι' ἀρχὴ καινούργιων θρύλων,
στὸ πείσμα τῶν μεγάλων μας... συμμάχων τε καί... φίλων,
πού ἀδιάντροπα μᾶς λέγουνε: «Τὴ Λευτεριά σου δός μου
χάριν θεθαίως τῆς... Λευτεριάς τοῦ... Ἐλευθέρου Κόσμου!
Μὰ ἐμεῖς στὰ μούτρα φτύνουμε μετ' ἄκρας ἀηδίας
τῶν... προστατῶν τοῦ δίκαιου καὶ τῆς ἐλευθερίας.
Κι' ἂν εἶναι νὰ πεθάνουμε σὰν λέει ἡ ἀπειλή τους
μιά δόξα θὰ ἴναι αὐτὸ γιὰ μᾶς καὶ μιά ντροπὴ δική τους.

καὶ ὅτι κι' ἐν λιασεύουνε οἱ Λάκοι, τὰ τοσκόλια
δὲν εἶναι πρὸς γέννησιν ποτὶ τὰ ἀρὰ ἀκρογιάλια
ἢ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο δὲ φωτὶ μὴ μὴ λαμπρὴ καρῶνα
καὶ ἡ νύχτ' ἡ γαυρομένη καὶ κάποιοι ἀχυρῶνα
ἢ ὅλα πάλαι ποτὶ τὴν τὴν χυλοποιημένα,
καὶ ἡ δόξα τους θὰ σιγαλῇ δὸς κρατοῦν οἱ αἰῶνες,
καὶ θὰ γ' ἔκλειν Ἀπόλλωνες, κι' οἱ Τάφοι Παρθενῶνες.